

خط اصلی انقلاب، یعنی حمایت از زحمتکشان

دوره هفتم، سال دوم، شماره ۴۵۷
دوشنبه ۱۱ اسفند ۱۳۵۹، مطابق با
۲۲ ربیع الثانی ۱۴۰۱ - بها: ۱۵ ریال

حجت الاسلام خامنه‌ای، امام‌جمعه تهران، در یکی از خطبه‌های نماز خود، (جمعه ۱۷ بهمن ۱۳۵۹) ضمن برشمردن دستاوردهای انقلاب و تأکید بر این نکته که، استواری انقلاب در گرو تکیه بر رعایت منافع زحمتکشان است، خطاب به دولت چنین یادآور شد:

«برای ناکامی دشمن، همه قشرها باید وظایفی را عهده‌دار شوند. دولت برای آنکه در خط اصلی انقلاب باشد، باید سیاست آن در جهت حمایت از مستضعفین باشد. باید این خط در آینده ایران تعقیب شود. همه ملاحظات دیگر باید کنار رود. این مستضعفین هستند که از این انقلاب پشتیبانی می‌کنند و همین‌ها هستند که همه چیز را تحمل می‌کنند.»

سخن امام‌جمعه تهران در اینکه خط اصلی انقلاب باید خط حمایت از مستضعفین باشد و در این زمینه همه ملاحظات دیگر باید کنار برود سخن درست و با اهمیتی است. این سخن، ضمن تأیید این نکته که نیروهای محرکه انقلاب ضد -

امپریالیستی و خلقی را توده‌های مردم زحمتکش تشکیل می‌دهند، تأکید بر این واقعیت نیز هست که در جریان گسترش و تعمیق انقلاب، نقش این توده‌ها بازم افزایش یافته‌است. از انقلاب نیروها و اقشار نیمه‌راه جدا شده و می‌شوند، اما زحمتکشان مجدداً تری و پیگری در خط انقلاب ایستاده‌اند و بخاطر گسترش و تعمیق آن از هیچ‌فداکاری دریغ ندارند.

بدینسان، این نکته دیگر پذیرفته شده است که، شرط پیروزی قطعی و نهایی انقلاب ایران و ناکامی توطئه‌های دشمنان در آنست که، حمایت از منافع زحمتکشان خط اصلی انقلاب شناخته شود و در اجرا و تعقیب آن همه ملاحظات دیگر کنار رود. اکنون سخنی که باقی مانده اینست که، خط مستضعفان در انقلاب یعنی چه و چگونه می‌توان آنرا به اجرا درآورد؟ سنی ما در اینست که این سؤال را بشکافیم و به آن پاسخ دهیم.

واژه توده‌های مستضعف در انقلاب ایران یک مفهوم طبقاتی - اجتماعی مشخص است، که شامل طبقات و اقشار زحمتکش جامعه: کارگران، دهقانان، کارمندان، پیشه‌وران و کسبه و روشنفکران

زحمتکش می‌گردد. طبقات و اقشار زحمتکش و مترقی جامعه ایران اکثریت مطلق سکته کشور ما را تشکیل می‌دهند. گرچه هر یک از این طبقات و اقشار خواستهای طبقاتی، صنفی، اجتماعی و سیاسی مخصوص بخود را دارند، اما، در مجموع، خواستهای آنان در مرحله کنونی رشد اقتصادی - اجتماعی جامعه ما، خواستهایی است که در شعار اساسی رهائی از سلطه غارتگرانه امپریالیسم و طبقات و اقشار وابسته به آن در ده و شهر ایران خلاصه میشود.

درباره رهائی از سلطه غارتگرانه امپریالیسم بسیار سخن گفته‌ایم. در این نوشته توجه ما معطوف به رهائی زحمتکشان از سلطه طبقات و اقشار وابسته به امپریالیسم در ده و شهر ایران است که، چنانکه می‌دانیم، نه فقط در پایمال کردن استقلال کشور ما همکار و دستیار امپریالیسم بوده‌اند و هستند، بلکه در عقب‌ماندگی اقتصادی - اجتماعی جامعه ایران و فشار طاقت‌فرسائی که به زحمتکشان شهر و روستا وارد شده و می‌شود، نیز همکار و دستیار امپریالیسم بوده‌اند و هستند. بقیه در صفحه ۴

فراخوان مشترک تشکیلات دمکراتیک زنان ایران و لیگای زنان عراق:

علیه جنگ و برای صلح

تشکیلات دمکراتیک زنان ایران و لیگای زنان عراق، در فراخوان مشترک، ضمن محکوم کردن جنگ تجاوزی دارودسته صدام‌حسین علیه جمهوری اسلامی ایران، خواستار خروج فوری نیروهای عراقی از خاک ایران و حل اختلافات موجود از طریق صلح‌آمیز شده‌اند. این فراخوان که در ۲۳ بهمن ۱۳۵۹ صادر شده، تازه بلست ما رسیده است، که در زیر عینا به اطلاع خوانندگان گرامی نامه «مردم» میرسد.

سه‌ماه از شروع جنگ مخرب بین عراق و ایران میگذرد. هر دو کشور تبدیل به صحنه نمایش وحشتناک از مرگ و ویرانی و فاجعه شده‌اند. تعداد قربانیان بیگناه از هر دو خلق، اعم از زن و کودک و افراد سالخورده از هزاران فرونی مییابد. بمبارانها و حملات توسط راکت تشدید شده‌اند، تعداد کثیری از شهرها و روستاها (به‌خصوص ایرانی) تبدیل به خرابه گشته‌اند. حیاتی‌ترین تولیدگاههای اقتصادی ویران گردیده و شعله‌های آتش هنوز از پالایشگاههای نفتی زبانه میکشند.

در رابطه با این تراژدی که به خلقهای عراق و ایران تحمیل شده‌است، ملاقاتی بین نمایندگان جنبش دمکراتیک زنان، متشکل از تشکیلات دمکراتیک زنان ایران و لیگای زنان عراقی، بمنظور تعمیق دوستی سنتی بین زنان و خلقهای دو کشور همسایه، که بطور مشترک علیه استعمار، فئودالیسم و اختناق مبارزه کرده‌اند، صورت گرفت.

زنان عراقی و ایرانی جنگ تجاوزی را، که رژیم بعثی عراق و دارودسته صدام‌حسین علیه جمهوری اسلامی جوان ایران برافروخته‌اند، شدیداً محکوم میکنند. این جنگ بخشی از نقشه‌های تجاوزگرایانه امپریالیسم آمریکاست، که هدفی جز خفه کردن انقلاب ایران و دستاوردهای آن و جلوگیری از نفوذ و تأثیر آن بروی جنبشهای آزادیبخش منطقه، که متوجه امپریالیسم، صهیونیسم و ارتجاع است، درس ندارد. تدارک این ماجراجویی جنایتکارانه امپریالیسم آمریکا از فرادای پیروزی انقلاب ایران آغاز شد. عراق با کمک امپریالیستها و نیروهای ارتجاعی دیگر به مهمترین مرکز توطئه علیه جمهوری اسلامی ایران تبدیل شده است. رژیم صدام حسین به ضدانقلاب در کردستان و خوزستان کمکهای فراوانی نموده است. ضدانقلابیون، بقایای رژیم‌شاه و افسران و مانورین ساواک و فئودالها، که پس از انقلاب به عراق گریخته بودند، در آنجا مصونیت سیاسی بدست آوردند. اینها همه با تشدید تبلیغات دیوانه‌وار شوونیستی رسانه‌های گروهی رسمی عراق علیه انقلاب و خلق ایران همزمان بوده است.

بقیه در صفحه ۷

در پیست و ششمین کنگره حزب کمونیست اتحاد شوروی

بحث درباره برنامه پنجساله جدید پیشرفت اقتصادی ادامه دارد

بسیار و ششمین کنگره حزب کمونیست اتحاد شوروی، که چهارم اسفند ۵۹ در مسکو گشایش یافت، بکار خود ادامه میدهد. در جلسات روز شنبه (۹ اسفند) اظهار نظر نمایندگان کنگره پیرامون گزارش یکساله تیخونوف، رئیس شورای وزیران اتحاد شوروی، درباره طرح برنامه پنجساله جدید پیشرفت اقتصادی ادامه یافت.

وزیر کشاورزی اتحاد شوروی، والتین میسیف، ضمن سخن خود درباره بخش کشاورزی این برنامه، اظهار داشت:

«در پنجسال آینده محصولات غله در اتحاد شوروی سالیانه به ۴۴۷ تا ۴۴۳ میلیون تن و گوشت ۱۷ تا ۱۷٫۵ میلیون تن خواهد رسید.»

دیدارهای
لئونید برژنف با
سران هیئتهای
نمایندگی در
پیست و ششمین
کنگره حزب
کمونیست
اتحاد شوروی
دیدار با اریش هونکر
رهبر جمهوری
دمکراتیک آلمان

روز نهم اسفند، لئونید برژنف با اریش هونکر دبیرکل کمیته مرکزی حزب سوسیالیست متحد آلمان دیدار و گفتگو کرد. اریش هونکر از جانب کمیونستها و همه زحمتکشان آلمان دمکراتیک، کار موفقیت‌آمیز کنگره حزب کمونیست اتحاد شوروی را به

تقدیر نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران علیه تجاوزگران صدامی دیروز نیز ادامه داشت و در این برخوردها تلفات جانی و مالی زیادی به نیروهای عراقی وارد آمد.

ستاد مشترک ارتش جمهوری اسلامی ایران، در اعلامیه ۴۱۹ خود، بخشی از عملیات دلاوران ایرانی را به شرح زیر اعلام کرده است:

مبادله آتش توپخانه بین نیروهای جانباز اسلام و دشمن متجاوز در تمام مناطق آرونوردود ادامه داشت و توپخانه نیروی زمینی ارتش جمهوری اسلامی ایران مواضع نیروهای دشمن در مناطق ام‌الرصاص، سبیه، میمان و رومی عراق را زیر آتش قرار داد و تلفات و خساراتی به دشمن وارد کرد، که از میزان آن تاکنون گزارشی نرسیده‌است. درجبهه -

در صفحه ۴

مالکیت در سوسیالیسم

با حل سریع مشکلات زندگی مردم سقز اقدامات توطئه‌گرانه و فعالیت تبلیغاتی ضدانقلاب را خشتی سازید!

صفحه دهقانی

ویژه هیئتهای هفت نفری و اجرای بند «ج» صفحه ۵ در باره کارخانه چرم - سازی «رودبار» و «گروه صنعتی ملی» صفحه ۴

بر اساس اطلاعیه ۴۱۹ ستاد مشترک ارتش جمهوری اسلامی ایران: مواضع دشمن در خونین شهر مورد حمله قرار گرفت

های آبادان نیز نیروهای رژیم صدام، با کشودن آتش بر یک ستون خوددوری دشمن، ۱۵ نفر از افراد عراقی را کشتند و تعدادی از آنان را مجروح کردند. در جبهه دیگری در همین منطقه نیز نیروهای مدافع اسلام، با اجرای آتش بقیه در صفحه ۷

برای مبارزه با امپریالیسم آمریکا، دشمن اصلی مردم ایران، متحد شویم!

خط اصلی انقلاب، یعنی حمایت از زحمتکشان

بقیه از صفحه ۱ خواستهای عمده در جامعه روستایی ایران

وقتی از رهائی مستضعفان یا زحمتکشان در جامعه ایران از ظلم و ستم طبقات و اقشار وابسته به امپریالیسم سخن می‌گوییم، قبل از همه وضع ناگوار توده‌های زحمتکش دهقانان نظر ما را بخود جلب می‌کند.

واقعیت اینست که محروم‌ترین و رنج‌دیده‌ترین طبقات جامعه ما را توده عظیم دهقانان بدون زمین و کم‌زمین تشکیل می‌دهند. اینان تا همین امروز زیر سلطه مالکیت‌های عمده ارضی، بقایای نظام فئودالیسم - رعیتی و فئودال - ملاکی باقی مانده و از دسترسی به حوائج اولیه زندگی، در مجموع خود، محروم نگاه داشته شده‌اند.

انقلاب ضدامپریالیستی و خلقی، بدون تأخیر و با کنار گذاشتن همه ملاحظات، باید به‌ریشه‌کن کردن نظام و مالکیت‌های فئودال - ملاکی بپردازد. هر نوع علائق ارباب - رعیتی اسارت اقتصادی و اجتماعی دهقانان را لغو و طرد کند و با تأمین آزادی کامل دهقانان از هر نوع ستمی، شخصیت واقعی انسان را، که طی قرن‌ها از زحمتکشان روستا گرفته شده، به آنان ارجائی دارد. در این زمینه باید از ضرورت اجرای هر چه سریعتر مصوبه شورای انقلاب، پیوسته بند فسخ سخن گفت، که بحق همه دهقانان زحمتکش در انتظار اجرای آنند. اجرای کامل، دقیق، بدون خدشه و سریع این مصوبه، در سطح تمام روستاهای کشور، از اهمیت فوق‌العاده‌ای برخوردار است.

باید گفت که، تا زمانی که با اجرای کامل این مصوبه، ستون فقرات رژیم پوسیده فئودال - ملاکی و علائق قرون وسطائی درهم شکسته نشود، خطری بزرگ و جدی انقلاب ایران را تهدید می‌کند. بخاطر آرزوی که یکی از عمده‌ترین دلالت‌های شکست نهضت ملی شدن نفت، ابقا مالکیت‌های فئودال - ملاکی و رژیم ارباب - رعیتی در روستاهای ایران بود. امپریالیستها، بویژه امپریالیسم آمریکا و دربار دست‌نشانده پهلوی، از جمله با استفاده از همین وضع بود که به جنبش ملی شدن نفت یورش بردند و مدت ربع قرن تمام، اسارت اجتماعی اقتصادی جامعه ما و تسلط مگر بار نظامی - سیاسی خویش را بر ایران تأمین کردند.

توده دهقانان زحمتکش ایران، امروز در دفاع از انقلاب ایران، شرکت در جنبه جنگ و حمایت از نظام جمهوری اسلامی در جنبه کار و زحمت، آنچنان فداکاریهایی از خود نشان می‌دهند که هیچگاه در تاریخ ایران سابقه نداشته است. انقلاب ایران کمترین پاسخی که به این فداکاریها می‌دهد، و باید بدهد، همان طرد سلطه ملاکین و فئودالها و برداشتن بقایای قیود رژیم ارباب - رعیتی از دست و پای توده دهقانان است.

پیداست که همزمان با اجرای اصلاحات ارضی عمیق در دهات ایران، باید به دهقانان زحمتکش کمک کرد تا با استفاده از کمک دولتی و از راه تشکل در تعاونی‌های تولید، مصرف و فروش روستائی، از یک طرف به تولید عمده مکانیزه و جمعی، که تنها راه پیشرفت کشاورزی است، نائل آیند و از جانب دیگر، از غارت رباخواران، پیله‌وران و سلف‌خرها و عوامل واسطه، که از دوسو دهقانان را غارت می‌کنند، رهائی یابند. همچنین باید به توده دهقانان کمک کرد، تا هر چه زودتر به سواد بهداشت و مسکن مناسب دسترسی پیدا کنند و از حداقل رفاه در سطح روستا برخوردار گردند.

خواستهای عمده در جامعه شهری ایران

اما در جامعه شهری ایران، که بافت مرکب‌تری نسبت به ده دارد، بر آوردن خواستهای طبقات و اقشار زحمتکش و مترقی، انجام فوری یک سلسله اقدامات اساسی را ضرور می‌سازد که، تحقق آنها،

شرط اساسی در حمایت از مستضعفین و پیگیری خط اصلی انقلاب است.

یافت جامعه شهری ما امروز بطور عمده شامل کارگران، کارمندان، قشر وسیع پیشه‌وران و کسبه و روشنفکران زحمتکش است. این بافت، که بیش از ۸۰ درصد سکنه شهری ایران را دربر می‌گیرد، نیروی عظیم انقلاب ضدامپریالیستی و خلقی را تشکیل میدهد. انقلاب با شرکت فعال این نیروها به پیروزی رسید، در مرحله بعدی تاکنون نیز این نیروها هستند که با فداکاری و ایثار، استمرار انقلاب و تعمیق آن را تأمین کرده‌اند. فداکاری کارگران، کارمندان، پیشه‌وران و کسبه و روشنفکران زحمتکش در دفاع و پشتیبانی از انقلاب شکوهمند مردم ایران تنها در فعالیت جانبازانه سپاه پاسداران، ارتشیان مومن به انقلاب، کمیته‌های انقلاب، جهاد سازندگی، هیئت‌های هفت‌نفری، نهضت سوادآموزی و ... که از میان مردم زحمتکش برخاسته‌اند، منعکس نیست. فداکاری توده‌های زحمتکش شهری همچنین در کار در کارخانه‌ها و کارگاه‌های تولیدی و خدماتی، در سازمانهای وسیع آموزشی و خلاصه در همه فعالیت‌های پشت‌پنجه نیز انعکاس دارد که تمام کشور را دربر می‌گیرد. زحمتکشان در شهرها نه فقط چرخ تولید و خدمات را به هواداری صادقانه از انقلاب می‌گردانند، بلکه در صحنه سیاسی و اجتماعی نیز فعالترین نیروهای پشتیبان انقلابند و از یک حرکت به حرکت دیگر، قاطعانه‌تر از انقلاب عظیم ضدامپریالیستی و خلقی دفاع می‌کنند.

در پشتیبانی بیدریغ زحمتکشان از انقلاب، چه در جنبه جنگ و چه در پشت جبهه، کوچکترین تزلزل و فوری وجود نیامده و نخواهد آمد. زحمتکشان در شهرها هر روز بیش از روز قبل، به فداکاری بخاطر انقلاب تن می‌دهند. اما باید اعتراف کرد که، فعالیت دولت انقلاب، در دو سالی که از پیروزی انقلاب میگذرد، چنانکه باید و شاید پاسخگوی توقعات مردم زحمتکش شهری نبوده و هنوز گامهای لازم و اساسی در این جهت برداشته نشده است. حال آنکه، همانند ده، در شهرهای ایران نیز طبقات زحمتکش جامعه، یعنی اکثریت مطلق مردم، به تحولات اساسی و عمیقی در جهت رهائی خود از ظلم، غارت و استثمار نیاز دارند. همانند روستا، شهر ایران نیز زیر سلطه طبقات، اقشار و عواملی است، که نه فقط با انقلاب سر سازگاری ندارند، بلکه دشمن انقلاباند و، بقول معروف، تیشه به ریشه انقلاب می‌زنند.

«نشودالینته شهری» چیست و چگونه باید آنرا از پا درآورد؟

در بیان گرفتاریهای اقتصادی - اجتماعی سکنه زحمتکش شهری ایران باید بوضوح گفت که، در اینجا نیروی همانند نیروی فئودالها و ملاکین در ده لانه کرده، تنها با نامی دیگر و در پوشش اجتماعی - اقتصادی دیگر، شهر ایران، در حالیکه محل زندگی و کار میلیونها زحمتکش، از کارگر و کارمند گرفته، تا پیشه‌ور و کسبه خرده‌پا و روشنفکر زحمتکش است، در همانحال عرصه تاخت و تاز سرمایه‌داران بزرگ و وابسته تجاری، صنعتی و خدماتی، بصورت تاجر بزرگ، عمده‌فروشان، دلالها، واسطه‌ها، صاحبان کارخانه‌های بزرگ و مستغلات بشمار شهری است. در مجموع می‌توان از این اقشار طفیلی و سربار جامعه انقلابی، بعنوان «فئودالینته شهری» نام برد، زیرا اینان، منابع درآمد های عظیم و بادآورده‌شان، نه از قبل کار مولد و ثروت‌زاه، بلکه از راه تصاحب غارتگرانه درآمد زحمتکشان و مکیدن رمق اقتصاد جامعه مولد ثروت تأمین می‌شود. حربه‌های موثر این قشر طفیلی، که زاده تسلط امپریالیسم و رژیم‌های دست‌نشانده در کشور ماور شد سرمایه‌داری از یکقرن به اینطرف است، عبارتند از گرانی، احتکار، گرانفروشی، دریافت اجاره‌های سنگین مسکن، دلالی کالاها، خارجی در بازار ایران، استثمار زحمتکشان و بهره‌کشی از اقتصاد ملی بسود خود و سرمایه‌های امپریالیستی در زمینه‌های مختلف است.

در دوران پس از پیروزی انقلاب، ضربات مهلکی بر یک سرمایه‌داری وابسته، که تجسم کامل ارتجاع اقتصادی - سیاسی در جامعه شهری ایران است، زده شده و سرمایه‌های غارتگر متعلق به طاغوتی‌ها در صنایع، بانکها، امور بیمه و تاحدی در رشته‌های دیگر فعالیت اقتصادی، ملی شده و

در اختیار دولت انقلاب قرار گرفته است. لیکن واقعیت این است که به تریب سرمایه‌های وابسته در بازرگانی خارجی و داخلی، مالکیت بر مستغلات شهری و نظایر آن دست زده نشده و تا همین امروز امر مالکیت بر صدها موسسه بزرگ تولیدی - خدماتی بحالت تعلیق نگاه داشته شده است. در شهری مانند تهران، مردم کم‌شان‌زیر بار اجاره‌های سنگین خم شده است. آنوقت تنها در یک بخش آماربرداری شده شهر، یک نفر صاحب بیش از ۷۰ انشعاب برق، یعنی صاحب ۷۰ واحد مسکونی است!

وقتی در نماز جمعه خطاب به دولت گفته می‌شود که خط اصلی انقلاب باید حمایت از مستضعفین باشد و همه ملاحظات دیگر باید کنار رود، معنی آن اینست که، دولت انقلاب باید به «فئودالینته شهری» بپردازد و دست تسلط آن را از سر مردم انقلابی کوتاه کند. اما این فئودالینته شهری را بازرگانان و سرمایه‌داران بزرگ و وابسته، صاحبان عمده مستغلات و «ارتش» خدماتی آنها، یعنی واسطه‌ها، دلالان و نظایر آن‌ها تشکیل می‌دهند. حربه‌های گرانی، احتکار، گرانفروشی و غارت دست‌نرخ زحمتکشان که از جان و کار و مال برای حفظ انقلاب و جمهوری اسلامی مایه می‌گذارند، در دست این اقشار طفیلی است، که اکنون آشکار و پنهان ستون فقرات ضد انقلاب را تشکیل میدهند.

اقدام به اجرای ملی کردن بازرگانی خارجی، تمرکز ذخایر کالائی در دست دولت، توزیع دولتی و تعاونی خرده‌فروشی کالاها، اساسی، حل مسئله حدود مالکیت مسکن و کارخانه‌ها و موسسات تولیدی و خدماتی، به نظم در آوردن بازرگانی داخلی و نظایر این اقدامات، کارهای ضروری و فوری هستند که باید در جهت حمایت از مستضعفین صورت گیرند. در غیر اینصورت، ضد انقلاب با تسلط بر حربه‌های بازرگانی خارجی و داخلی، معوق نگاه داشتن مسئله مالکیت بر موسسات بزرگ تولیدی و مستغلات، کاری را که تهاجم نظامی نتوانست انجام دهد، انجام خواهد داد، مردم زحمتکش و مستضعف را به ستوه خواهد آورد و از پیدایش روحیه نارضایتی و اعتراض و نومیدی در آنان، برای کشودن راه بازگشت سلطه امپریالیسم و حاکمیت طبقات و اقشار وابسته به امپریالیسم استفاده خواهد کرد.

مشکلات عمومی دامنگیر زندگی زحمتکشان را چگونه باید حل کرد؟

همزمان با تصمیمات قاطعی که در طرد سلطه سرمایه‌داری وابسته در اشکال مختلف آن، چه در بازرگانی، چه در مسکن، چه در امور صنعتی و خدماتی، از سر مردم زحمتکش، باید اتخاذ کرد، دولت انقلاب باید برای کاهش مشکلات عمومی کار و زندگی زحمتکشان شهری و روستائی اقدامات جدی دیگری نیز انجام دهد. رفع بیکاری و ایجاد کار، بایکبار انداختن سریع کلیه واحدهای تولیدی - خدماتی، آموزشی - دانشجوئی، در شهر و روستا، از جمله کارهایی است که باید با تمام نیرو به آن پرداخته شود. در جمهوری اسلامی قابل قبول نیست که کار کارخانه و مزرعه‌ای بعلت معلوم نبودن مالکیت، و کار موسسه آموزشی - بهداشتی به بهانه تنظیم برنامه، معوق نگاه داشته شود. دیدن صدها بنای بزرگ نیمه‌تمام، که، طبق اطلاع، مجموع آنها در سراسر کشور به سیصد هزار واحد می‌رسد، و یا موسسات تولیدی - خدماتی و پروژه‌های عظیمی که نیمه‌کاره مانده، برای مردم انقلابی رنج آور است. باید توجه داشت که پشت در هر کارخانه بسته، هر بنای نیمه تمام، هر موسسه آموزشی، دستها و افکار آماده بکار و خدمت ایستاده و منتظر دریافت کار و خدمت صادقانه به جمهوری اسلامی ایران هستند.

در جمهوری اسلامی ایران و پس از پیروزی انقلابی به عمق و شکوهمندی انقلاب ضدامپریالیستی و خلقی ما، وقت آنست که همه دستهای آماده، همه افکار صادق انقلابی برای ساختن و آباد کردن، برای ایجاد ثروت‌های مادی - معنوی بکار گرفته شود. رفع بیکاری و ایجاد کار، حمایت جدی از مستضعفین و زحمتکشان است، همچنانکه حمایت از کار و تلاش شبانه‌روزی میلیونها زحمتکشی که شافل کارند، نیز باید مورد توجه دقیق دولت انقلاب باشد. سرمایه در کشور ما همچنان بر تخت

غارتگری نشسته و کار همچنان در زنجیر اسارت استثمار قرون وسطائی اسیر است. باید با تنظیم، تصویب و اجرای سریع قانون کار مترقی و تأمین اجتماعی، یا شرکت خود کارگران، از کار حمایت کرد. در جمهوری اسلامی باید هر چه زودتر به اجرای قانون کار ۴۴ ساعته در همه کارخانه‌ها و کارگاهها، اعم از بزرگ و کوچک، تحقیق بخشید، از استثمار کودکان کمتر از سن قانونی جلوگیری کرد، از کار زنان و نوجوانان حمایت بعمل آورد، زحمتکشان را در کارخانه‌ها و مزرعه‌ها و موسسات از دریافت دستمزد کافی برای زندگی بهره‌مند ساخت. بویژه باید با احترام به حق تشکل صنفی زحمتکشان و نظارت شورائی کارکنان، به آنان اجازه داد که در اداره موسسات تولیدی - خدماتی شرکت موثر داشته باشند و خود در پاس دفاع از کار در برابر زیاده‌طلبی‌های سرمایه پایستند.

بحل مسائل ناشی از جنگ و برنامه‌های اقتصادی، از چه زاویه‌ای باید پرداخت؟

جنگ تبهکارانه امپریالیسم جهانی، پس‌گردگی امپریالیسم آمریکا، بدست رژیم صدام علیه ایران انقلابی، ویرانی‌های عظیمی در کشور ما پدید آورده است. صدها هزار هموطن ما در اثر جنگ از کار و خانه خود رانده شده‌اند و یکی از زرخیزترین و کارآمدترین استانهای کشور ما به صحنه جنگ بدل شده است. به صنایع نفت و پندرها و خطوط ارتباطی در این منطقه، زیانهای بزرگ وارد آمده است. بار سنگین همه این خرابی‌ها بدوش مردم زحمتکش، اعم از کارگر و کارمند، پیشه‌ور و روشنفکر افتاده است، که ضمن ابراز فداکاری در دفاع از میهن انقلابی با مشکلات عظیمی مواجه شده‌اند. حمایت از مستضعفین، بعنوان خط اصلی انقلاب، از جمله چاره‌اندیشی سریع برای تأمین ساکنان مناطق جنگ‌زده با کار و استفاده از استعدادهای آنان در زمینه‌های مختلف است. بازسازی خرابی‌های جنگ و اسکان رانده‌شدگان از مناطق جنگی، که از مسائل جدی و مهمی است که دولت انقلاب باید به‌شیوه انقلابی به‌حل و فصل آن بپردازد، باید در نظر داشت که مسئله اسکان جنگ‌زدگان و تأمین آنان با غذا و پوشاک و مسکن، بایستی در ارتباط با تأمین کار مناسب و استفاده از این نیروی فعال در تحقق برنامه‌های اقتصادی و پیشرفت تولید صنعتی و کشاورزی و کارهای خدماتی صورت گیرد. تنها در این صورت است که می‌توان به حل بنیادی مسائل مربوط به آوارگان از مناطق جنگی نائل شد.

اما تنظیم و اجرای برنامه‌های اقتصادی متناسب با مرحله کنونی رشد اقتصادی جامعه، که اقتضا دارد احیاء و توسعه صنایع سنگین در مرکز آن قرار گیرد، اقدام موثر دیگری است که تحقق آن، از نظر منافع طبقات زحمتکش، و اصولاً نیل به هدفهای اساسی انقلاب در تأمین استقلال اقتصادی و تحکیم پایه‌های انقلاب، ضرورت حیاتی دارد. مردم در جریان انقلاب عظیم خود، اهرمهای عمده اقتصادی و مالی را بدست دولت انقلاب سپرده‌اند، تا دولت این اهرمها را بسود برقراری عدالت اجتماعی به معنی واقعی و وسیع کلمه، که مبتنی بر کاستن فواصل طبقاتی و از میان برداشتن عوامل ظلم، غارت و فساد است، بکار اندازد. حصول نتیجه میسر نخواهد بود مگر آنکه دولت انقلاب برنامه‌های اقتصادی - اجتماعی متناسب با هدفهای انقلاب ارائه دهد و این برنامه‌ها را سریعاً به اجرا بگذارد. تنظیم برنامه‌های اقتصادی - اجتماعی کوتاه و درازمدت، که در آنها خط اصلی انقلاب، یعنی خط دفاع از استقلال و منافع مستضعفین انعکاس داشته باشد و اجرای چنین برنامه‌هایی، تنها از نظر حصول نتیجه مثبت در مکانیسم پیچیده تولید و توزیع اجتماعی ضرور نیست. با تصویب و اجرای چنین برنامه‌هایی است که مردم درمی‌یابند که وعده دولت انقلاب در مرحله حریف باقی‌نمانده، بلکه وارد عمل می‌شود و این بنوبه خود موجب اعتماد توده‌های زحمتکش به تأمین خواستهای خود در آینده می‌گردد و آنان را به پشتیبانی جدی‌تر و دفاع سرسخت‌تر از انقلاب و ایستادگی قاطع‌تر در برابر ضدانقلاب تشویق و ترغیب می‌کند. خط حمایت از زحمتکشان و منافع آنان در انقلاب ضدامپریالیستی و خلقی مردم ایران، اصلی‌ترین و معتبرترین خط تضمین دفاع انقلاب در برابر هر خطر داخلی و خارجی است. دولت انقلاب باید ملاحظات مختلف را، که مانع از اجرای این خط است، کنار بگذارد و با قاطعیت در اجرای خط اصلی انقلاب کوشا باشد.

مالکیت در سوسیالیسم

مسئله مالکیت از مسائل اساسی و روز انقلاب ایران است. اهمیت مسئله چنانست که مسئله تعیین حدود مالکیت در دستور کار مجلس شورای اسلامی ایران قرار دارد.

هم اکنون بیست و ششمین کنگره حزب کمونیست اتحاد شوروی نیز در نخستین کشور سوسیالیسم پیروز جریان دارد، کشوری که مسئله مالکیت را بشیوه سوسیالیستی حل کرده است.

مفید دانستیم که مسئله مالکیت از نظر سوسیالیسم علمی و چگونگی حل آن در سوسیالیسم واقعا موجود را به اطلاع خوانندگان گرامی برسانیم.

***

مقدمتا متذکر میشویم که، از نظر ما سوسیالیسم همان نظام اجتماعی است، که در دوران کوتاهی در اتحاد شوروی و سایر کشورهای جامعه سوسیالیستی وجود دارد. این نوشته بطور کلی برپایه بررسی مختصری از وضع موجود این مسئله قرار دارد، نه تحول آن در این ۶۳ سال پس از ایجاد نخستین دولت سوسیالیستی جهان، که این خود موضوعی است جداگانه. در عین حال در اینجا اصول عمدهای در نظر گرفته شده است، که نسبتا جنبه همگانی و مشترک دارند، نه ویژگیهای خاص بنای سوسیالیسم واقعی در هر یک از کشورهای جداگانه این سیستم نوین جهانی که البته بدون این ویژگیها نیز ساختمان نظام سوسیالیستی میسر نیست.

مالکیت شکل مشخص نعمت‌های مادی است، که تاریخا مشروط و معین میشود. در ایسن نهاد اجتماعی - اقتصادی مناسبات بین مردم در روند تولید بیان میشود. در شکل‌های گوناگون مالکیت، مناسبت طبقات و گروههای مختلف با وسائل تولید آشکار میگردد. گسترش شکل‌های مالکیت مشروط به گسترش نیروهای مولده است. تغییر شیوه‌های تولید به تغییر شکل‌های مالکیت منجر میشود. در عین حال شکلهای گوناگون مالکیت پله‌های مختلف گسترش تقسیم کار را در جامعه بشری نشان میدهد.

در تاریخ جامعه انسانی دو شکل اساسی مالکیت وجود داشته است: مالکیت اجتماعی و مالکیت خصوصی. مالکیت شخصی، یعنی بهره‌برداری از نعمت‌های مادی و معنوی برای زندگی، برزمنه این دو شکل اساسی صورت میگیرد.

مالکیت اجتماعی ذاتی نظامهای اجتماعی کمون اولیه (در سطح بسیار نازل و ابتدائی نیروهای مولده) و سوسیالیسم (در سطح بالا و رشد یافته نیروهای مولده) است.

مالکیت خصوصی، که با گسترش مباداه به‌عرصه می‌آید، در نظامهای برده‌داری، ارباب‌رعیتی (فئودالیسم) و سرمایه‌داری حاکم است. ضمنا مالکیت خصوصی در هر یک از این سه صورتبندی (فرماسیون) معین اجتماعی نیز مشخصات ویژه خود را دارد، که با هم تفاوتی ندارند.

بررسی تاریخ واقعی بشر نشان داده است که، تقسیم جامعه به طبقات، ظهور تخصصات طبقاتی و ملی، مربوط به مالکیت خصوصی است. در ضمن، شکل مالکیت حاکم در هر جامعه منوط به حاکمیت طبقه معین در آن جامعه است. از اینرو نیز، الفای مالکیت خصوصی و شکل جامعه برپایه مالکیت سوسیالیستی، به معنوی طبقات و ازین‌رفتن تخصصات طبقاتی و ملی منجر میشود.

از اینجا شروع کنیم که، از نظر سوسیالیسم علمی، مالکیت خصوصی با مالکیت شخصی فرق اساسی دارد. مالکیت شخصی بر لوازم زندگی، وسائل دفاع شخصی و غیره در اجتماع (کمون) اولیه نیز وجود داشته است. در نظام سوسیالیستی مالکیت شخصی رسما و عملا به بهترین شکل ممکن تأمین و تضمین میشود، اما مالکیت خصوصی بر ابزار و وسائل اساسی تولید لافو (مصادره) میشود و به مالکیت اجتماعی همه خلق درمی‌آید. مالکیت شخصی برپایه کار شخصی انسان بوجود می‌آید، نه در نتیجه بهره‌کشی از کار دیگران، یعنی عملکردی که در سوسیالیسم واقعی وجود خارجی ندارد و نمیتواند داشته باشد. از اینرو نیز، در نمونه اتحاد شوروی، می‌بینیم که ماده ۱۳ قانون اساسی، که به تفصیل مالکیت شخصی شهروندان را تعیین و تضمین کرده است، صراحت دارد براینکه:

«بنیاد مالکیت شخصی شهروندان اتحاد شوروی درآمد حاصله از کار آنهاست.»

و در ماده بعد تاکید میکند که:

«منبع افزایش ثروت اجتماعی و رفاه خلق و هر انسان شوروی عبارتست از کار فارغ از استثمار مردم شوروی.»

گاه‌ها روشن است که بدون چنین مالکیتی، یعنی بدون تصاحب نعمت‌های مادی و معنوی لازم برای زندگی فرد و خانواده (خوراک، پوشاک، مسکن، نیازهای فرهنگی و هنری و غیره) اساسا جامعه بشری نمیتواند وجود داشته باشد. و این همان شکل مالکیتی است که معمولاً طرفداران نظریه «فطری بودن مالکیت» با تحریف آن، دانسته یا ندانسته، سرحد بین مالکیت شخصی و مالکیت خصوصی را لوٹ میکنند، تا به هر شیوه‌ای شده «ضرورت طبیعی و دائمی» و «قدسی» مالکیت خصوصی بر ابزار و وسائل عمده تولید را به ثبوت برسانند. در دوران ما، استفاده از این نظریه و این شیوه، رایج‌ترین طریقه دفع از نظام منحل

که «وقتی آقای دورینگ مالکیت امروزی را یک مالکیت قهری مینامد و آنرا شکلی از فرمانروایی معرفی میکند که پایه وجودش نه تنها محروم‌ساختن سایر انسانها از مصرف وسایل زیست طبیعی، بلکه از آن مهیتر، اقتیاد انسانها برای خدمت بردگی است، باین ترتیب همه مناسبات را وارونه جلوه میدهد.»

و البته جای تعجبی نیست که می‌بینیم، وارونه‌دین این حقیقت مسلم تاریخی به شیوه دورینگ، امروزه کسانی را به چنین نتیجه کلی وارونه‌ای رسانده است که می‌نویسند:

«دروغ است اگر بگوئیم در نظام سرمایه‌داری مالکیت خصوصی وجود دارد.»

و برای اثبات منشاء قهری مالکیت، بجای داستان مشهور دو انسان اولیه دورینگ (روینسون و جمعه)، داستان یکنفر و ۵ نفر را می‌آورند، که گویا در نظام سرمایه‌داری، قدرت‌های مسلط هر لحظه میتوانند مالکیت قدرتهای زیر سلطه را لغو و مصادره کنند. پرواضح است، که این «استدلال» منشاء ایجاد مالکیت رایان نمیکند، زیرا قدرت‌های مسلط درست بهمان سبب مسلط‌اند

و میتوانند مالکیت قدرتهای زیر سلطه را لغو کنند، که بهنجوی از انحاء در مالکیت خصوصی برسائیل اساسی تولید توانگر تراند.

از قدیمترین ازمینه تاریخی بین جویندگان عدالت اجتماعی، اندیشمندانی (در اقلیت) بوده‌اند، که الفای مالکیت خصوصی و تبدیل آن به مالکیت اجتماعی را پیشنهاد میکردند (و اغلب سرخود را در ایسن راه گذاشته‌اند). میان اکثریتی که مالکیت خصوصی را «برخاسته از فطرت طبیعی انسان»، «ضرورت دائمی جامعه بشری» و «مقدس» شمرده، با الفای آن مخالفت کرده‌اند

نیز در گذشته متفکرینی ساده‌اندیش نیز دیده شده‌اند. اما این مخالفین قدیمی لغو مالکیت خصوصی برسائیل اساسی تولید و «منقذین» امروزی سوسیالیسم علمی، که مفهوم مالکیت را بقدری گسترش میدهند، که با جذب و تحلیل بردن غذا، آب و هوا (مکیدن شیر مادر توسط نوزاد - نگاه کنید به روزنامه کیهان، ۶ دیماه ۵۹) یکی میشود، فرق اساسی وجود دارد. منقذین امروزی سوسیالیسم علمی حاضراند کلیه مرزهای همه پدیده‌ها و تمام حدود همه مفاهیم را لوٹ کنند و از این‌بیرند تا یک چیز را از زوایا تاریخی و اضمحلال قطعی نجات دهند - نظام منحل کلان سرمایه‌داری و بزرگ‌مالکی را.

مالکیت اجتماعی (سوسیالیستی) برسائیل اساسی تولید، بنیاد سیستم اقتصادی جامعه سوسیالیستی را تشکیل میدهد. اقتصادیات در سوسیالیسم واقعی، مجموعه (کمپلکس) اقتصاد ملی واحدی است، که همه رشته‌های تولید اجتماعی، توزیع و مبادله را در سراسر کشور دربر میگیرد. در این نظام اجتماعی، وحدت مالکیت سوسیالیستی، اساس وحدت اقتصاد ملی (خلق) را تشکیل میدهد. این شکل مالکیت است که اداره امور را برپایه برنامه (نقشه) جامع دولتی رشد اقتصادی و اجتماعی به مقیاس سراسر کشور میسر میسازد.

مالکیت سوسیالیستی به دولت امکان میدهد که در نتیجه برنامه‌های (کوتاهمدت و درازمدت) دولتی به خصوصیات هر رشته تولیدی و هر منطقه کشور توجه لازم و مشخص معطوف دارد، در عین حال اداره امور از مرکز واحد را، با استقلال اقتصادی و ابتکار مدیریت موسسات و نواحی مختلف (بنیادها، بنگاهها و مجتمع‌ها) توأم سازد، از اصول اقتصادی، نظیر اصل دخل و خرج، اصل سودآوری، میزان بهای تمام شده کالا و دیگر انگیزه‌ها و اهرم‌های اقتصادی بطور ثمربخش استفاده کند.

سوسیالیسم علمی از مالکیت تنها به شیوه‌ای انتزاعی، مجرد و کلی بحث نمیکند، بلکه شکلهای موضوعی، حدود و نفوذ آنرا معین و مشخص میکند، اصول عمده آنرا در قانون اساسی کشور اعلام و فروع جزئی آنرا در قوانین تفصیلی مربوطه تعیین و تدوین میکند.

مالکیت دولتی، که دارای عمومی همه خلق است، شکل اساسی مالکیت سوسیالیستی محسوب میشود. در این نظام اجتماعی، زمین، ذخایر زیرزمینی، آب و جنگل در تملک منحصراً دولت است. وسائل اساسی تولید در صنایع، ساختمان، کشاورزی، وسائیل ترابری و ارتباط، بانکها، دارایی موسسات بازرگانی و بنیادهای عام‌المنفعه شهرداری، دیگر موسسات، بنگاهها و

سرمایه‌داریست، که برپایه مالکیت خصوصی برسائیل تولید و بهره‌کشی از کار دیگران قرار دارد.

اما سوسیالیسم علمی مالکیت شخصی را تنها در چارچوب تنگ «اشیاء مورد استفاده روزمره، اشیاء لازم برای مصرف شخصی، یک‌خانه مسکونی و غیره» محدود نمیکند. انسان پیشرفته جامعه مترقی، علاوه بر کار اصلی اجتماعا سودمند (در تولید اجتماعی نعمت‌های مادی و معنوی) و به‌وایات این کار اصلی، در عین حال نیازمند رفاه شخصی و خانوادگی (بهره‌برداری گسترده از نعمت‌های مادی و معنوی) و پرداختن به کارهای فرعی (تولیدی، فرهنگی، هنری، ورزشی، تفریحی و غیره) نیز هست، که این نیز به نوبه خود، هم‌پس‌اندازهای شخصی معینی را بوجود می‌آورد. از اینرو مشاهده میکنیم که مثلا قانون اساسی اتحاد شوروی «اشیاء لازم برای رفاه و اشتغال فرعی و پس‌اندازهای حاصله از کار» را رسماً جزء «مالکیت شخصی شهروندان» شمرده و به‌صراحت و قاطعیت در پناه «مقدر حمایت دولت» قرار داده است.

سوسیالیسم واقعی برای «اشتغال فرعی» جهت تأمین رفاه هرچه بیشتر شهروندان و «بهره‌برداری فرعی» (از نتیجه برای باغداری و چالیزکاری، تربیت طیور و دامداری، ساختن ویلای شخصی تالاب‌بر خانه مسکونی و غیره) به ترتیب و میزانی که در قانون به دقت مقرر میشود (برحسب مشخصات گوناگون نواحی مختلف میتواند متفاوت باشد) قطعه زمین‌هایی برای استفاده در اختیار شهروندان قرار میدهد. در عین حال سوسیالیسم رشد یافته، هم شهروندان را موظف میسازد، تا از قطعه زمین‌هایی که به آنها واگذار شده، به شیوه معقول و ثمربخش بهره‌گیرند، و هم دولت و تعاونیها (کلخوزها) را موظف میسازد، تا شهروندان را در امر بهره‌برداری فرعی و استفاده ثمربخش، مطابق‌هوازین علمی و فنی معاصر، از این قطعه زمین‌ها، یاری دهند.

در نمونه اتحاد شوروی، قانون اساسی در ماده جداگانه‌ای (۴۴) دولت سوسیالیستی را موظف به «کمک به خانه‌سازی تعاونی و انفرادی» شهروندان نیز کرده است.

علاق و والای انسانی در پیوند مقدس خانوادگی حکم میکند که، نمره کار و کوشش انسان، پس‌از‌او، پیش از هر کس دیگر در اختیار بستگانش قرار گیرد. اینست که سوسیالیسم علمی حقوق وراثت در مالکیت شخصی را محترم میسازد و تضمین و تأمین میکند. ماده ۱۳ قانون اساسی اتحاد شوروی رسماً اعلام کرده است که:

«مالکیت شخصی شهروندان و حق وراثت بر آن مورد حمایت دولت است.»

ضمنا انتقال ارث در سوسیالیسم واقعی، برخلاف نظام‌های دیگر اجتماعی، از مالیات و عوارض معاف است.

به یک کلام، آنچه در سوسیالیسم واقعی اهمیت بنیادی دارد آنست که، دارای‌هایی که در مالکیت شخصی اعضای جامعه قرار دارند، یا برای استفاده در اختیار آنهاست، بپیچوجه نباید برای بدست آوردن درآمد‌هایی که حاصل کار خودشان نیست (یعنی برای بهره‌کشی از کار دیگران) و یا به منافع جامعه لطمه میزند (مثلا تولید مواد مخدر) مورد استفاده قرار گیرد.

مالکیت خصوصی در سوسیالیسم علمی مردود میداند و بر سعیت نمیشناسد. الفای مالکیت خصوصی بر ابزار و وسائل عمده تولید از نخستین اصول بنیادی سوسیالیسم است که، بدون آن، اساسا این نظام اجتماعی امکان‌پذیر نیست، زیرا سوسیالیسم، که نظام مشخصی (و نه مجرد یا کلی) عدالت اجتماعی واقعی (و نه فرضی یا توهمی) است، نمیتواند با استثمار فرد از فرد سازگار باشد. دانش جامعه‌شناسی پیشرو به ثبوت رسانده است که لغو بهره‌کشی انسان از انسان، تنها در سایه الفای مالکیت خصوصی برسائیل اساسی تولید و تبدیل آن به مالکیت اجتماعی همه خلق میسر است.

برخلاف ادعای کهنه و نادرست دایربراینکه گویا قدرت، قهر و زور منشاء و موجد مالکیت خصوصی برسائیل تولید است، بررسی تاریخ واقعی جامعه نشان داده و دانش جامعه‌شناسی پیشرومدتهاست به ثبوت رسانده، که پیدایش مالکیت خصوصی تنها در مرحله معینی از تکامل تاریخی جامعه بشری، برزمنه گسترش شیوه تولید، در ارتباط مستقیم با پیشرفت ابزار و وسائل تولید و در نتیجه ایجاد محصول اضافی (اضافه تولید) میسر و عملی است. درحقیقت این مالکیت خصوصی بر ابزار و وسائل اساسی تولید است، که منشاء واقعی قدرت، قهر و زور است، نه برعکس. «قهر» هرچند دارای را جابجا میکند، ولی نمیتواند مالکیت خصوصی را فی‌نفسه ایجاد کند. بیعارت دیگر، قهر و قدرت، مالکیت به‌منابه یک نهاد اجتماعی - اقتصادی را ایجاد نمیکند، بلکه از دستی به دست دیگر منتقل میکنند. پیش از صدسال پیش انگلس بر روشی نشان داد

بنیادهائی که توسط دولت پیریزی و سازمان داده میشود، بخش اساسی مسکن شهری، جزء دارایی عمومی همه خلق و متعلق به دولت سوسیالیستی است. مالکیت کلخوزی و تعاونی، مالکیت جمعی گروههای داوطلب است. مالکیت کلخوزها، دیگر سازمانهای تعاونی و مجتمع‌های مربوطه به آنها عبارتست از وسائل تولید و دیگر دارایی‌هایی که برای انجام وظایف مقرر در اساسنامه‌های آنها لازم است. زمین برای استفاده به رایگان و به مدت نامحدود از طرف دولت در اختیار کلخوزها قرار داده میشود و به نام آنها به ثبت میرسد.

سوسیالیسم انواع فعالیت‌های تعاونی (در تولید، توزیع و مبادله)، بنیادهای اجتماعی (تعاونی) مصرف، دیگر بنگاهها، سازمانها و نهادهای اجتماعی (تعاونی) و همیاری در گستره‌های مختلف خدمات به اهالی را تشویق میکند، با قراردادن کلیه امکانات لازم مادی و معنوی در اختیارشان، به آنها عملا کمک مینماید.

بدین ترتیب، در سوسیالیسم رشد یافته، مالکیت کلخوزی و تعاونی از طریق رشد و گسترش، و نه از راه تحدید و براندازی، رفته‌رفته به مالکیت دولتی نزدیک میشود.

برخلاف ادعا و تصور بعضی «منقذین» سوسیالیسم علمی، در این نظام اجتماعی «کار انفرادی» (که اغلب آنرا «کار آزاد»، «شغل آزاد» و غیره مینامند) منع و قدغن نمیشود و ازین نفیروند. برعکس، در گستره‌های صنعت بدنی، کشاورزی، خدمات به اهالی، گونه‌های مختلف فعالیت خلاقه ادبی، هنری، علمی و غیره، کار انفرادی ارجحی بسیار دارد. در همه اینگونه موارد، یگانگی شرط اساسی نقض نشدنی آنست که کار انفرادی «صرفاً مبتنی بر کار شخصی شهروندان و اعضای خانواده‌های آنان» باشد. سوسیالیسم رشد یافته چنین کار انفرادی را نه فقط منع و قدغن نمیکند و رسماً مجاز میسازد، بلکه دولت را موظف میسازد که از طریق تنظیم آن و فراهم کردن موجبات استفاده از آن به‌سود جامعه، به کار انفرادی کمک و مساعدت کند.

بسیاری از «منقذین» سوسیالیسم علمی چنین تصور یا قلمداد میکنند که، مقصد اصلی از افزایش مالکیت سوسیالیستی و گسترش تولید و رشد اقتصادیات در این نظام اجتماعی، گویا «تنها تحکیم قدرت مادی»، «تولید بخاطر تولید»، «تمرکز و تکاثر زور و قدرت» و نظایر اینهاست. در صورتیکه مقصد اعلامی افزایش هدفمند، هماهنگ و طبق برنامه مالکیت سوسیالیستی، همانا رفع بملق و هرچه نیکوتر نیازمندیهای روزافزون مادی و معنوی مردم است. مثلا، در نمونه اتحاد شوروی، اگر طبق نقشه رشد اقتصادی و اجتماعی کشور، تولید وسائیل تولید در سال ۱۹۸۱ نسبت به سال پیش ۱۹٪ درصد افزایش خواهد یافت، تولید اشیاء مصرفی به اندازه ۳۲٪ درصد افزوده میشود. این ترتیب، یعنی شتاب بیشتر افزایش تولید اشیاء مصرفی نسبت به افزایش تولید وسائیل تولید در نقشه پنجاهه یازدهم (۱۹۸۵) - ادعای اینگونه «منقذین»، سوسیالیسم علمی بپیچوجه نیازمندیهای انسان را به چارچوب تنگ «مادیات» محدود نمیکند. در همه آثار سوسیالیسم علمی، از جمله در عالیترین سند حقوقی سوسیالیسم رشد یافته واقعی، یعنی قانون اساسی اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی، این نیازمندیها (و نعمت‌ها) همیشه و به تکرار به دو گروه مشخص عمده، یعنی نیازها (و نعمت‌های) مادی و نیازها (و نعمت‌های) معنوی، تقسیم روری ضرورت و طرق مشخص ارضای هرچه کاملتر هر دو گروه نیازمندیهای مادی و معنوی تاکید شده است. در نمونه اتحاد شوروی، ماده ۱۵ قانون اساسی به‌صراحت اعلام کرده است که:

«هدف والای تولید اجتماعی در سوسیالیسم عبارتست از ارضای هرچه کاملتر نیازمندیهای روزافزون مادی و معنوی مردم.»

در نظام سوسیالیستی، کار اجتماعا سودمند نه فقط اساس مالکیت شخصی و اجتماعی، مولد ارزش‌های مادی و معنوی، مبنای واقعی فعالیت گسترده و همه‌جانبه اعضای جامعه است، بلکه در عین حال معیار مشخص قدر و منزلت والای انسان در جامعه است. مثلا ماده ۱۴ قانون اساسی اتحاد شوروی «کار اجتماعا سودمند و تسایح آن» را رسماً «تعیین‌کننده منزلت انسان در جامعه» اعلام کرده است. و چون نظام سوسیالیستی بپیچوجه نمیتواند نسبت به سرانوشتن یک یک اعضای جامعه بی‌تفاوت باشد، دولت را موظف میکند که از طریق «درآمیختن انگیزه‌های مادی و معنوی، تشویق نوآوری، برخورد خلاق به کار» موجبات لازم برای «تبدیل کار به نخستین نیاز حیاتی هر انسان» را فراهم سازد.

بر بنیاد تزلزل‌ناپذیر مالکیت اجتماعی بر وسائیل اساسی تولید است که سوسیالیسم واقعی می‌تواند مثلا سیستم واحد آموزشی همگانی را پیریزی و پیاده کند، برای پرورش انسان نو، «رشد معنوی جسمانی جوانان» را تأمین نماید، پیشرفت منظم علوم و فنون، تهیه کارشناسان در سطح عالی، ترویج دستاوردهای پیشرو اندیشه آفریننده بشری و کاربرد نتایج گرانبهای پژوهشهای علمی را در همه پهنه‌های زندگی سازمان دهد.

بر بنیاد تزلزل‌ناپذیر مالکیت اجتماعی بر وسائیل اساسی تولید است که سوسیالیسم واقعی می‌تواند مثلا سیستم واحد آموزشی همگانی را پیریزی و پیاده کند، برای پرورش انسان نو، «رشد معنوی جسمانی جوانان» را تأمین نماید، پیشرفت منظم علوم و فنون، تهیه کارشناسان در سطح عالی، ترویج دستاوردهای پیشرو اندیشه آفریننده بشری و کاربرد نتایج گرانبهای پژوهشهای علمی را در همه پهنه‌های زندگی سازمان دهد.

بر بنیاد تزلزل‌ناپذیر مالکیت اجتماعی بر وسائیل اساسی تولید است که سوسیالیسم واقعی می‌تواند مثلا سیستم واحد آموزشی همگانی را پیریزی و پیاده کند، برای پرورش انسان نو، «رشد معنوی جسمانی جوانان» را تأمین نماید، پیشرفت منظم علوم و فنون، تهیه کارشناسان در سطح عالی، ترویج دستاوردهای پیشرو اندیشه آفریننده بشری و کاربرد نتایج گرانبهای پژوهشهای علمی را در همه پهنه‌های زندگی سازمان دهد.

بر بنیاد تزلزل‌ناپذیر مالکیت اجتماعی بر وسائیل اساسی تولید است که سوسیالیسم واقعی می‌تواند مثلا سیستم واحد آموزشی همگانی را پیریزی و پیاده کند، برای پرورش انسان نو، «رشد معنوی جسمانی جوانان» را تأمین نماید، پیشرفت منظم علوم و فنون، تهیه کارشناسان در سطح عالی، ترویج دستاوردهای پیشرو اندیشه آفریننده بشری و کاربرد نتایج گرانبهای پژوهشهای علمی را در همه پهنه‌های زندگی سازمان دهد.

بر بنیاد تزلزل‌ناپذیر مالکیت اجتماعی بر وسائیل اساسی تولید است که سوسیالیسم واقعی می‌تواند مثلا سیستم واحد آموزشی همگانی را پیریزی و پیاده کند، برای پرورش انسان نو، «رشد معنوی جسمانی جوانان» را تأمین نماید، پیشرفت منظم علوم و فنون، تهیه کارشناسان در سطح عالی، ترویج دستاوردهای پیشرو اندیشه آفریننده بشری و کاربرد نتایج گرانبهای پژوهشهای علمی را در همه پهنه‌های زندگی سازمان دهد.

درباره کارخانه چرم سازی «رودبار» و «گروه صنعتی ملی»

گذری بر کارخانه چرم «رودبار»

کارخانه های متعدد گروه صنعتی ملی (کفش ملی) است. این کارخانه در سال ۱۳۵۰ تاسیس شد و از سال ۱۳۵۱ مورد بهره برداری قرار گرفت. تعداد کارگران کارخانه در سال ۲۱۵،۵۶ نفر بود. این تعداد در سال ۵۸ به ۲۱۱ نفر تقلیل یافت. در حال حاضر تعداد کارگران ۲۲۵ نفر است و مجموعاً ۳۰ نفر در کارهای فنی واداری کارخانه کار میکنند. محصول کارخانه چرم رودبار، انواع چرم رویه و آستری بزی برای ساختن کفش است، که به چرم "شورو" معروف است. همچنین مقدار کمی چرم رویه و آستری گوسفندی در این کارخانه تولید می شود. حدود پنجاه درصد محصول کارخانه چرم رودبار در کارخانجات کفش سازی گروه صنعتی ملی مصرف می شود و پنجاه درصد دیگر آن در بازار به فروش می رسد.

توطئه و کارشکنی بزرگ سرمایه داران برای کاهش کارخانه

در زمان طاغوت، خریدار انحصاری انواع چرم کارخانجات گروه صنعتی ملی، از طریق بندو بست با "ایروانی" (صاحب فراری گروه صنعتی ملی) یکی از تجاربزرگ بازار شد که از این راه ثروت هنگفتی فراهم کرد. این شخص پس از انقلاب نیز همچنان در پی حفظ روابط گذشته و غارت دسترنج کارگران و اموال عمومی بود. ولی خوشبختانه هیئت مدیره در این مورد تدابیر لازم را اتخاذ کرد و قرار بر این شد که کارخانه را اختیار خریداران مختلف و بطور عمده صنف کفشان قرار بگیرد. ولی متأسفانه در مورد فروش چرم تاکنون موفقیت چندانی بدست نیامده است و علت عمده آن نیز کارشکنی ها و توطئه های تاجر مذکور است. این شخص بطلت موجودی زیادی که در انبار دارد و با تکیه بر قدرت مالی خود، همیشه موفق شده است از طریق دمپینگ (قیمت شکنی - فروش کالا کمتر از قیمت خرید برای از میان برداشتن رقیب) تجار دیگر بازار را از خرید محصولات گروه صنعتی ملی منصرف کند. وی در جریان انقلاب موفق شد که مقدار زیادی ارز از کشور خارج کند و اقدام به وارد کردن غیرقانونی چرم ارزان قیمت از کشورهای هند و کره جنوبی نماید. همچنین گروهی از تجاربزرگ بازار، در جریان انقلاب، با صدور "سالامور" (پوست دباغی شده) به خارج از کشور و حساب سازی و فاکتورسازی، موفق به خارج کردن مقدار قابل توجهی ارز از کشور شدند. علاوه بر اینکار، با ایجاد کمبود مصنوعی پوست، باعث افزایش قیمت آن شدند. بطوری که قیمت پوست از هر جلد ۱۳۰ ریال در سال ۵۷، به هر جلد تا ۳۰۰ ریال در سال ۵۸ افزایش یافت.

این امر، همراه با واردات غیر قانونی چرم و افزایش هزینه خرید مواد شیمیایی و عدم امکان رقابت با محصولات وارداتی، لطمه فراوانی به فروش چرم کارخانجات گروه صنعتی ملی وارد کرد.

اخلال در امر تولید توسط هیئت مدیره طاغوتی و کاهش تولید

علاوه بر این کارشکنی ها، مدیران طاغوتی گروه صنعتی ملی نیز، پس از انقلاب هنوز در پست های خود با برجا بودند، لطمه های فراوانی به بازسازی و حفظ خط تولید و فروش کارخانجات وارد کردند.

کارخانه چرم رودبار تحت تاثیر عوامل مختلف، از جمله منشا ایروالی هیئت مدیره دولتی و کارشکنی های افراد داخل و خارج گروه صنعتی ملی، لطمه های فراوانی را متحمل شده، از جمله تولید و فروش آن کاهش یافته است. علاوه بر این، حدود ۵/۱ میلیون فوت مربع چرم نیم ساخته و ساخته شده، تولید شده در سالهای ۵۸ و ۵۹، تاکنون بدون فروش باقی مانده است. کارخانه چرم رودبار از نظر خرید پوست بز و گوسفند، از آنجا که منابع تهیه آن داخلی است، مشکل چندانی ندارد. ولی کمبود لوازم یدکی ماشین آلات و تامین آنها مشکلات زیادی را فراهم کرده است.

پس از پیروزی انقلاب کارشکنی ها و توطئه ها در بسیاری از زمینه ها دیده می شود. برای جلوگیری از این توطئه ها، پس از پیروزی انقلاب، دولت می بایستی امر تولید و فروش محصولات مراکز تولیدی ملی شده را در اختیار می گرفت و با تثبیت قیمت ها و فروش محصول کارخانه ها از طریق اتحادیه ها و فروشگاه های تعاونی، از چنین اقدامات خرابکارانه ای جلوگیری می کرد و از ورود کالاهایی که در داخل کشور تولید می شود، ممانعت به عمل می آورد.

اما سیاست دولت "گام به گام" این نبود و نمی توانست باشد، زیرا می خواست منافع بزرگ سرمایه داران را تامین کند. به همین دلیل هیچ اقدامی در جهت پیشرفت و گسترش امکانات موجود در داخل کشور برای تامین ضروریات جامعه و خارج نکردن ارز نکرد. نمونه خرابکاریها در این زمینه کم شدن تولید کارخانه چرم رودبار است، کارخانه ای که با امکانات عظیم خود، علاوه بر تامین گروه صنعتی ملی می تواند مقدار قابل توجهی از ما میحتاج دیگر کارخانه ها و کارگاه های کشور را تامین کند.

در حال حاضر این وظیفه دولت

است که با اقدامات صحیح و اصولی، از اقدام های خرابکارانه جلوگیری کند. می توان در بازارهای داخلی قیمت کالاها را تثبیت کرد و دست تجاربزرگ را از کنترل قیمت ها کوتاه کرد. در نمونه چرم سازی رودبار، فروش و عرضه این کالا می توانست از طریق اتحادیه ها صورت گیرد. در مورد تجاربزرگ چرم نیز می توان اموال آنها را مصادره کرد و از اقدامات خرابکارانه و کارشکنی هایشان، که علیه انقلاب و دستاوردهای آن صورت می گیرد، جلوگیری کرد.

مشکل دیگر کارخانه چرم سازی رودبار کمبود وسایل یدکی ماشین آلات است. این وسایل را می توان از کشورهای دوست و پشتیبان انقلاب ایران، که در این زمینه تجربه و

استخدام شناسنامه، برگ پایان خدمت و مدارک تحصیلی افراد را پیش خود نگه میداشتند، و چنانچه کسی احتیاجی به این مدارک پیدا می کرد، برای مدت کوتاهی آنرا در اختیار می دادند و دوباره پس می گرفتند.

با پیروزی انقلاب، ایروانی از کشور گریخت و گروه صنعتی ملی زیر پوشش صنایع ملی شده درآمد. با این حال پس از فرار ایروانی بسیاری از وابستگان و همکاران نزدیک وی در سطوح مختلف در گروه مشغول کار بودند و ادامه کار آنها لطمه های جدی بر فعالیت های گروه وارد کرد.

گروه صنعتی ملی، با تعداد عظیم کارگران و کارمندان آن، یکی از بزرگ ترین مراکز تولیدی کشور است که می تواند مورد بهره برداری وسیع قرار گیرد.

برای پیشبرد کار در مراکز تولیدی و کارخانه ها، داشتن قاطعیت، برنامه ریزی صحیح، رفع انتباهات و عبرت گرفتن از آن و جلوگیری از فعالیت ضد انقلاب ضروری است. در گروه «صنعتی ملی» عناصر وابسته به رژیم طاغوت را، که در حال حاضر به خرابکاری و توطئه مشغولند، پاکسازی کنید. تامین خواست های برحق کارگران یعنی تقویت مبانی انقلاب.

درباره «گروه صنعتی ملی»

گروه صنعتی ملی، با بیش از صد شرکت تولیدی و بازرگانی، به تولید انواع چرم، کفش، پوشاک، مواد مورد احتیاج کفش، چون چسب، تخت، لاستیک، کاتوچو، پلاستیک و بسیاری دیگر از محصولات روزمره می پردازد. این گروه در شهرهای مختلف، از جمله تهران، تبریز، مشهد، شیراز، گیلان و لرستان شعباتی دارد. در این گروه قریب ۱۳ هزار کارگر و کارمند کار می کنند و تولید سالیانه آن نیز متجاوز از ۳۵ میلیون کفش است.

گروه صنعتی ملی، قبل از انقلاب متعلق به یکی از بزرگ سرمایه داران ایران بنام "محمد رحیم متقی ایروانی" بود. وی قبل از انقلاب و در فاصله کمتر از بیست سال، با نزدیکی با دربار و ساواک و با زمین خواری و غارت مردم و تماس با عوامل آمریکا، چون "هلمز" رئیس سابق سازمان سیا "وسفر سابق آمریکا در ایران، توانست کارگاه خود را در سیاه مهر آباد توسعه دهد و گروه صنعتی ملی را بوجود آورد.

اقدامات ضد کارگری «ایروانی»

ایروانی از طریق ارتباط نزدیکی که با ساواک و دربار داشت، حتی قوانین کارگری زمان طاغوت را بدون کمترین واهمه زیر پای می گذاشت و شدیدترین فشارها را به کارگران وارد می آورد.

ایروانی و دستیارانش از هیچ گونه اهانتی به کارگران و کارمندان دریغ نمی کردند. برای اینکه کسی بدون رضایت آنها استعفا ندهد، در موقع

این گروه علاوه بر تامین ما میحتاج داخل کشور، امکان این را دارد که بتواند محصولات خود را به خارج از کشور نیز صادر کند. این مراکز را باید هر چه فعال تر کرد و امکانات آن را گسترش داد.

البته این کار با سهل انگاری و سستی و سرپوش گذاشتن بر اشتباهات و نادیده گرفتن آن ها نمی تواند صورت گیرد. لازمه چنین کاری داشتن قاطعیت، برنامه ریزی صحیح، عبرت گرفتن از اشتباهات گذشته و رفع آنها، و جلوگیری از فعالیت خرابکارانه عناصر وابسته به طاغوت است، چیزی که متأسفانه کمتر در گروه صنعتی ملی بچشم می خورد.

استخدام افراد وابسته به طاغوت و پاکسازی شده دیگر شرکتها

مدیران جدیدی که پس از انقلاب توسط هیئت مدیره دولتی برگزیده شدند، از وابستگان رژیم سابق و از افراد پاکسازی شده دستگاه های دولتی بودند و این مسئله باعث نارضایتی و اعتراض کارگران شده بود.

دراثر اعتراض شدید کارگران، تاکنون چند تن از مدیران اخراج شده اند. متأسفانه تاکنون به مسئله مدیریت در کشور ما کم بها داده شده است. درست نیست که هرآنچه شده در جاهای دیگر را به عنوان مدیر گروه یا کارخانه تعیین کرد و یا هر ضد انقلابی و وابسته به نظام طاغوت را به این کارگزاران مدیریت هر کارخانه و مرکز تولیدی باید کارگران، فعال و آگاه باشد، چیزی که در مدیران گروه صنعتی ملی دیده نمی شد. در این گروه کسانی براس کارها قرار گرفته بودند که علاوه بر نداشتن کاردانی و فعالیت لازم، با خرابکاری های خود به انقلاب و دستاوردهای آن لطمه می زدند. آنها از جمله در بین کارگران دست به تبلیغات زده و به فحاشی و ناسزاگویی

تغییر هیئت مدیره گروه صنعتی ملی

روز چهارشنبه ۱۱/۱۳۵۹، اعلام شده هیات مدیره دولتی گروه صنعتی کفش ملی تغییر کرده است. بدنبال این خبر دکتر صادق تهرانی عضو شورای سازمان صنایع ملی در محل کارخانجات این گروه حضور یافت و اعضا هیئت مدیره جدید را به کارگران و کارمندان معرفی کرد.

دکتر "صادق تهرانی" طی بیاناتی که در جمع کارگران و کارمندان ابراز داشت از جمله گفت: "ما باید با سعی و کوشش هر چه بیشتر جلوی اخلال و خرابکاری را در کارخانه ها بگیریم. در حکومت مستضعفان که بعد از انقلاب شکوهمند ۲۲ بهمن ۵۷ در ایران مستقر گردید، هدف این نیست که از روی ترحم و دلسوزی بخواهیم برای کارگران نان و مسکن فراهم آوریم. هدف این است که حکومت به دست مستضعفان و کارگران باشد. آنها مقدرات کشور را بدست بگیرند و تولید را افزایش دهند."

پس از بیانات وی آقای "روحی" به نمایندگی از طرف شورای مرکزی کارکنان کفش ملی بیاناتی ابراز داشت. وی در بیان بیانات خود خواست های کارگران را نیز بدین شرح اعلام کرد. تعیین تکلیف قطعی وضع مالکیت "کفش ملی".

مشارکت شوراها در حل و فصل مسائل. اجرای اصل ۴۴ قانون اساسی در زمینه ملی شدن بازرگانی خارجی. هر چه فعال تر کردن شرکت تعاونی مصرف کارگران.

اخراج بازنشستگان شاغل. اخراج عوامل رژیم سابق که از ادارات و شرکت های دیگر تفسیه و پاکسازی و با بازر خرید شده اند و اکنون با دستمزدهای گزاف در کفش ملی مشغول بکارند.

اخراج افرادی که عملاً کار مثبتی انجام نمی دهند و دستمزدهای گزاف دریافت می کنند. اخراج کلیه عوامل وابسته به "ایروانی" که هنوز در گروه مشغول بکار هستند و از هیچ گونه خرابکاری و کارشکنی خودداری نمی کنند.

تعدیل حقوق ها و حقوق های بالا. خواست های کارگران کارگران است و حق دارند این خواست ها را بدست آورند. بر آوردن این خواست ها عملی است، و نه تنها هیچ مفایرتی با منافع انقلاب ندارد، بلکه در جهت تحکیم آن است.

کشور ما در راه قطع وابستگی گام برمی دارد و برای نیل به این هدف باید تمام امکانات خود را برای تولید بیشتر و تامین ضروریات جامعه بکار گیرد، و هرآنچه که در مقابل انقلاب قرار می گیرد قطعاً نه مبارزه کند. امید است که با انتخاب روشها و وسایل صحیح، و بکارگیری تمام امکانات موجود و گسترش آن، در راه رفع کمبود ها و مشکلات و تامین خواست های کارگران گام های اساسی برداشته شود.

داشتند و تمام خواست های آنها عبارت از خواست های مالی بوده است که آنها هم کم و بیش اجرا گردیده اند.

آیا اگر مدیریت کارخانه ای قصد تعطیل داشته باشد می تواند در پرداخت دیون خود به دولت و اشخاص را می کند؟ آیا کارخانه ای که قصد تعطیل داشته باشد در شش ماه گذشته ۱۴ کارگر جدید استخدام می نماید؟ آیا کارخانه ای که قصد تعطیل داشته باشد قراردادهای طویل المدت امضا می نماید؟

امادر مورد خواست های کارگران: (۱) ملی کردن یک کارخانه باید طبق ضوابط مصوب و مصالح مملکتی صورت گیرد نه به درخواست این و آن، مقامات مربوطه و ولنی وضع این کارخانه بقیه در صفحه ۶

شرکت ایران سویچ به نامه «مردم» پاسخ می دهد

عامل که ارتباطی با نظم تولید ندارد نصب شده بود. موافقت مدیریت از ساعت ۷ الی ۸ صبح هفته ای سه روز تشکیل می شود کلاس های بسیج نظامی بعد از ظهرها از ساعت ۱۴ به بعد که تداخلي در یکدیگر نداشته اند که سواد آموزی بسود بسیج تعطیل گردد. تذکر این نکته ضروری است این کلاسها از طرف اعضا شورا سابق و بدون مشورت با مدیریت تعطیل گردیده است. شورا سابق این کارخانه اصرار در دخالت در مدیریت (نظارت مورد موافقتشان نبود) بدون قبول مسئولیت

صحيح بنظر نمی رسید و مدیریت تصمیم گرفت که فقط به کارگران شاخص از نظر کوشائی و نظم آن هم به پیشنهاد سرپرستان پاداش های تشویقی پرداخت کند.

۵- در سال ۱۳۳۵ هم زمان با ساختمان دفتر مرکزی در محل کارخانه مدیریت قبلی تلویزیون مدار بسته ای به مبلغ ۴۸ هزار تومان (نه به مبلغ ۲ میلیون تومان) خریداری کرد که در حال حاضر خراب بوده و سعی در تعمیر آن نشده است باید متذکر شد که این تلویزیون بیشتر جنبه نمایشی داشته و نمایش دهنده آن فقط در اطاق مدیر

این شرکت در مورد عدم وابستگی. ۲- پس از گذشت دو سال از انقلاب با تمام مشکلات موجود در کردی در پرداخت حقوق و مزایای قانونی کارگران نداشته است.

۳- دردی ماه و بهمن ماه ۱۳۵۷ دو ماه کارخانه را شخصاً تعطیل نموده، ولی تمام حقوق و مزایای کارگران را پرداخت نمود.

۴- شورای کارگران پیشنهاد می کرد که صرف نظر از سعی و کوشش کارگران به همه بطور مساوی مبلغی به عنوان پاداش تشویقی بطور مساوی پرداخت شود که این از نظر مدیریت

شرکت "ایران سویچ" در نامه ای به شماره ۷۵۹۳ به تاریخ ۱۲/۶/۵۹، به مطلب نامه "مردم" زیر عنوان "کارگران ایران سویچ خواستار ملی شدن کارخانه هستند" مندرج در شماره ۴۵۲، پاسخ گفته که در زیر عیناً درج می شود: "محترماً خواهشمند است طبق قانون مطبوعات توضیحات این شرکت را درباره مندرجات شماره ۴۵۲ آن روزنامه تحت عنوان "کارگران ایران سویچ خواستار ملی شدن کارخانه هستند" را در آن جریده درج بفرمائید. ۱- کارخانه ایران سویچ یکی از نادرترین کارخانه های است که صنعت خود را از ۶ سال پیش از صورت مونتاژ خارج کرده و در حال حاضر کلید های فشار قوی برق را کاملاً در ایران می سازد و این مدرکی است دال بر سعی مدیریت

ویژه هیئت های نفی و نفی اجرای بند «ج»

امروزه در حالی که دشمنان انقلاب ایران چه در داخل و چه در خارج کشور سعی در منحرف کردن و به نا بودی کشاندن انقلاب را دارند، بسیاری از ارگانها، نهادها و افراد انقلابی و دلسوزی که همواره در راه پیشرفت، ترقی و سعادت ایران انقلابی و توده های زحمتکش تلاش می ورزند، از آن جمله است نهاد انقلابی هیئت واگذاری زمین که رسالت بسیار بزرگی بر عهده دارد. این هیئت ها پیام آوران رها نسی از یوغ ستم و تعدی بزرگ مالکی برای روستائیان و دهقانان زحمتکش هستند. البته طبیعی است کسانی که سالها دهقانان زحمتکش را به کار گرفته

نهاد انقلابی هیئت واگذاری زمین

و آنان را استثمار کرده اند و تکه زمین های را که دهقانان با هزار خون دل بدست آورده بودند تا از آن طریق معاش روزانه خود را بگذرانند، بوسیله زر و زور و تزویر به نفع خود ضبط کرده اند وجود یک چنین نهادی را همواره خاری در چشمان خود می بینند. به همین جهت این زالو صفتان تمام سعی خود را بکار می برند تا کلیه فعالیت های مثبت این نهاد انقلابی را در چشم دیگران معکوس جلوه دهند. از جمله اینکه کوشش می کنند امر صادره و واگذاری اراضی به دهقانان بی زمین

و کم زمین را توسط هیئت های مزبور "کمونیستی" و "برخلاف شریعت و مذهب" (!!) جلوه دهند که تاحدی نیز موفق بدین کار شده اند. اعمال فشارهای آنان موجب توقف در اجرای حیاتی ترین و ضروری ترین اصل قانون اصلاحات ارضی یعنی بند "ج" شده است. اما هیئت های مزبور دست از مبارزه با بزرگ مالکان خونخوار بر نداشته اند و همواره سعی کرده اند که داد دهقانان را از پشتی غارتگرستانند. اعمال فشارهای بزرگ مالکان و

روستای قلعه خواجه، در انتظار پایان مناسبات ارباب ورعیتی است

در روستای قلعه خواجه، واقع در ۶ کیلومتری ورامین و جاده جوادآباد، مناسبات ارباب و رعیتی هنوز به قوت خود باقیست. بزرگ مالکان این روستا اطراف آن از ۵ تا ۵۰ هکتار زمین های دیم و آبی را در اختیار خود دارند. بزرگترین مالک روستا با تفاق برادرانش در حدود ۵۰۰ هکتار زمین در اختیار دارد که اجاره داده است. در مقابل ۸۰ خانوار از ۱۲ خانوار این روستا خوش نشین هستند و تعداد کمی دهقانان کم زمین وجود دارد. مالکان در آخر کار بیشترین ثمره دسترنج دهقانان را بخود اختصاص می دهند. یکی از روستائیان، بنام مشهدی جعفر می گفت: "در سال ۵ تا ۶ هزار تومان درآمد دارم و تمام مایه های خود را کار می کنم. تا آخر سال مساعده برای مخارج زندگی خانم ام می گیرم که در آخر آن مقداری کم می شود و دیگر چیزی برای ما نمی ماند و همه اش برای فئودال ها می ماند."

آیادی لیبرال و روحانی نمای آنان نه تنها موجب دلسردی و نومیدی اعضای فدائکار هیئت ۷ نفری نشده بلکه آنان را در مبارزه بحق و انسانی و عادلانه خود در راه اجرای تمام و کمال قانون مصمم تر و راسخ تر نموده است. امروز شعار "مادسترنج زارعین زحمتکش را از حاقوم مالکین بزرگ بیرون خواهیم کشید" بسیج کننده یک نیروی عظیم انقلابی و الهام بخش دهقانان زحمتکش در سراسر ایران شده است. مطالب امروز صفحه دهقانی نامه - "مردم" به بازتاب گوشه های از فعالیت ها و اهمیت کار هیئت ۷ نفری واگذاری زمین اختصاص دارد.

گردهمائی اعضا هیئت واگذاری زمین و نمایندگان شوراهای روستایی گران

"امروز که در طلیعه پیروزی انقلاب با ید به حق قانونی خودش نائل گردید، با زهم کارشکنی های بی می شود. وی آنگاه به مسئله مالکیت محدود و مرز آن اشاره کرد و با استناد به قاعده "لاضرر" تفسیر آنرا چنین دانست: "... هیچ مسلمانی حق ندارد برای بدست آوردن سرمایه به بیشتر به دیگری ضرر وارد کند. و اگر چنانچه بخواهد اهدا یا بیکار را بکند و این کار را در سابق کرده باشد حکومت اسلامی این حق را دارد که آن سرمایه را از او بگیرد و در اختیار آن شخص مظلوم ضرر دیده بگذارد. و در توضیح بیشتر گفت: "... لذا می بینیم آیت اله مشکینی در یک کتابی یک جمله ای دارد، می فرماید در هر مورد که مالکیت خصوصی منجر به استثمار شود یا بد آن جلوگیری کرد و اگر مالکیت شخصی ضرر استثماری داشته باشد این گونه مالکیت را اسلام محدود می کند و به رسمیت نمی شناسد."

اجرای قانون اصلاحات ارضی و از آن جمله بند "ج" امر مهم و برجسته ای است که در ایران انقلابی ما مطرح گردیده و همانند یک ضرورت مبرم و یک نیاز فوری، در سطحی گسترده انعکاس یافته است. اکثریت زحمتکشان ما یعنی دهقانان بی زمین و کم زمین و انقلابیون مدافع آنان خواهان اجرای فوری و کامل این قانون هستند و اجرای آن را گام بلندی در راه رهایی تهیدستان از یوغ غارتگران و بهره کشان می دانند. اکثریت نمایندگان مردم در مجلس شورای اسلامی نیز بر این امر مهم تاکید می ورزند و تحقق کامل مرحله اجرای قانون را وسیله مهم و موثری در راستای اعتلا و کشاورزی و نسیل به خود کفایی اقتصادی بشمار می آورند. لیکن در سوی دیگر بزرگ مالکان و عوامل آنان و روحانی نماها و نیز لیبرال هادر مجلس می کوشند تا قانون را مخرب اقتصاد کشاورزی و اجرای آن را بعنوان ابزاری که سطح تولید را کاهش می دهد قلمداد کنند. و در این راه نیز انواع برجسب های "غیر شرعی" و "کمونیستی" را به آن می زنند.

نحوه تصویب قانون اصلاحات ارضی و فعالیت بزرگان مالکان و آیادی آنان علیه آن

نمایند ما که کم شرع در هیئت واگذاری زمین در گران در بخش دیگری از سخنان خود به نحوه تصویب قانون اصلاحات ارضی و اینکه این طرح بوسیله آقایان منتظری و مشکینی و بهشتی تنظیم گردیده و در شورای انقلاب به تصویب روحانیونی رسیده است که خود فقیه و اسلام شناس هستند اشاره کرد و از جمله گفت: "... اما از همان روز که این طرح مطرح شد توطئه ها هم شروع شد. فرستادن طومارها و شکایت ها، رفتن به خانه علماء، اظهارات بسیار متاثر کننده در حضور مراجع تقلید، پیغام ها، تلفن ها، انواع واقسام کارها توی این مملکت شروع شد و مسئله آن مقدار گسترده و حساب شده در سطح ایران مطرح شد که یک موقع دیدیم که مسئله به عنوان جلوگیری از طرح واگذاری زمین مطرح شد."

در این زمینه در گردهمائی هیئت نفی و نماینده شورای اسلامی در گران برگزار شد، نماینده ما که کم شرع در هیئت و نماینده شورا های اسلامی گران ضرورت اجرای قانون اصلاحات ارضی و بی پایه بودن تبلیغات بزرگ مالکان و آیادی آنان را تأیید کردند.

مسئله مالکیت و دیگر مسائل گنبد و شوراهای ده

حجت الاسلام حسینی همچنین به استیضاح محمد سلامتی وزیر کشاورزی در مجلس شورای اسلامی توسط نماینده گنبد اشاره کرد.

حجت الاسلام حسینی نماینده ما که کم شرع در هیئت و نماینده شورا های اسلامی گران ضرورت اجرای قانون اصلاحات ارضی و بی پایه بودن تبلیغات بزرگ مالکان و آیادی آنان را تأیید کردند.

بزرگ مالک اول: توی روزنامه چی نوشته که اینقدر توهم رفتی؟ بزرگ مالک دوم: باز هم یک روحانی دیگه گفته طرح واگذاری زمین هم جنبه قانونی داره هم جنبه شرعی.

مستضعفین و حقوق آنها بی که ایشان را به مجلس فرستاده اند نمی گویند. شما اگر آمار بگیرید یک درصد منطقه را زمینداران بزرگ و فئودال ها تشکیل می دهند. ۹۹ درصد هم افراد ضعیف، ناتوان، فقیر و محروم هستند.

وی این سخنان وزیر کشاورزی را که گفته بود "کمبود محصول در مجروح می شود به وضع مالکیت در مناطق" و "بعضی ها هم به دلیل عدم امنیت در زمین سرمایه گذاری نمی کنند و مالکان جزء هم به دلیل نداشتن بودجه کاری نکردند و به علت محاصره اقتصادی ماشین های کشاورزی عملیات استه اند بخوبی بکار گرفته شوند" مورد تاکید قرار داد. وی این ادعا را که گویا "شورا ها زمین را صادره می کنند ولی نه خود کشت می کنند و به دیگران می دهند کشت کنند" رد کرد و گفت: "... کدام شورا می تواند زمین صادره بکند و صادره کرده؟ برای نمونه بیایند یک شورا حداقل نشان بدهند و طبق آماری که هفته قبل برادران ما در منطقه گران ارائه دادند، ۹۵ درصد زمین هایی که باید امسال کشت می شد الحماله به برکت فعالیت کشاورزان متعهد و زحمتکش و فعال منطقه با کیفیت بسیار عالی کشت شد و امسال مثل سال گذشته که چینه مرغی بریزند توی زمین نبوده و به بهترین وجهی کشت شده" وی خطاب به نماینده گنبد گفت: "ما گله مند هستیم از این برادر محترممان که توی مجلس شورای اسلامی از تریبون مجلس استفاده می کنند و بی سبب و سببی مسائل را برای کوبیدن حقوق

سخنرانی عضو شورای روستای محمدآباد

سپس، عضو شورای روستای محمدآباد بشرح دیدار خود با امام خمینی و دیگر مسئولان مملکتی و آرا به طومارهای روستائیان به مقامات کشوری پرداخت. وی از جمله گفت ما طومارها را بردیم به مجلس و در داخل راه و مجلس با ز کردیم تا نماینده ها ببینند و متوجه بشوند که چی هست در منطقه. وی سپس به دیدار خود با نمایندگان اشاره کرد و در پایان گفت: "بیشتر نماینده های مجلس موافقند با این طرح (اصلاحات ارضی) و یک مسئله مهم هست که شما برادران روستایی این طومارها بی که نوشته ایم منظور ادامه دهید."

برادرمان! شمایک مقداری هم از حقوق این ۹۹ درصد جمعیتی که شما را به مجلس فرستاده اند از حقوق اینها هم دفاع بکنید."

دهقانان چشم بر آهند: هیئت های ۷ نفری باید هر چه زودتر وقایع تر کار واگذاری زمین به دهقانان بی زمین و کم زمین را به انجام برسانند

از قرار معلوم کمیته تحقیق هیئت ۷ نفری بررسی های لازم را به عمل آورده است، اما به علت توقف بند "ج" اصلی ترین و مهم ترین کار آنها یعنی تقسیم زمین مالکان بزرگ میان دهقانان، انجام نشده است. وظیفه مهم هیئت رفع نفاق و ادونستگی و ایجاد اتحاد و همبستگی بین دهقانان است. روستائیان قلعه خواجه خواهان اجرای بند "ج" قانون اصلاحات ارضی هستند. این روستا دارای شورایی مرکب از ۵ نفر است. روستائیان در مورد چونگی تشکیل شوراهای توطئه های فئودال ها گفتند: "در اوایل انقلاب با هم گفتگو کردیم و شورایی تشکیل شد و تصمیم به صادره زمین ها گرفتیم که در اثر فشار و وسیله ها و توطئه های فئودال ها موفق به صادره نشدیم و نزدیک بود منجر به خونریزی چند نفر شود که به این خاطر انجام نشد. علت آن این بود که ده دارای چندین فئودال است که همگی با هم متحد هستند و قوم و خویش های در روستا دارند که مانع کارها می شوند و نیز زمانند روستا های دیگری فئودال ندارند که همگی دهقانان متحد شوند و زمین ها را صادره کنند. این است که باعث شده بین ما اتحاد و تفاهم نباشد." روستا دارای یک مدرسه ابتدایی است اما فرزندان روستائیان برای تحصیل در دوره راهنمایی به ورامین می روند. احداث یک دستگاه مدرسه برای دوره راهنمایی خواست روستائیان است. در ماه نیز در روستا وجود ندارد. جاده بتازی آسفالت شده است ولی هنوز پل ارتباطی با شهر در دست تعمیر است. ضرورت حیاتی دارد که مقامات مسئول، سنگی را که مالکان بزرگ و لیبرال ها جلوی قانون اصلاحات ارضی انداخته اند بردارند. بند "ج" قانون اصلاحات ارضی را به اجرا در آورند و دست هیئت های ۷ نفری را باز بگذارند تا آنها وظیفه انقلابی خود را انجام دهند.

باحل سریع مشکلات زندگی مردم سقز اقدامات نوظهورانه و فعالیت تبلیغاتی ضد انقلاب را خنثی سازید!

● ضد انقلاب بر زمینه مشکلات فراوان زندگی مردم این شهر فعالیت های خود را افزایش داده است.
● مسئولان امور باید با این مشکلات برخوردی مسئولانه و انقلابی داشته باشند.

تومان، روغن ۵ کیلوئی (که قیمت معمولی آن ۲۹۰ ریال بود) ۱۳۰۰ ریال، روغن ۱۷ کیلوئی (که قیمت معمولی آن ۱۰۴۰ ریال است) تا ۵۰۰۰ ریال و صابون (که قیمت عادی آن ۷ ریال است) تا ۳۵ ریال، خرید و فروش می شوند. اگر به کمبود و نایاب بودن و قیمت سرسام آوردها، فقر عمومی و بیکاری شدید راهم بیفزاییم، آن وقت است که به شدت فشاری که بر مردم زحمتکش شهر سقز و روستاهای اطراف آن وارد می شود، بی می بریم. این فشارها باعث شده است که ضد انقلاب بتواند در مواردی با استفاده از نا رضائی های پدید آمده، دست به عملیات آشوبگرانه ای بزند.

آرد: مشکلات تولید و توزیع

تهیه نان و آرد نیز در سقز به علت مشکلات متعددی که در زمینه تولید و توزیع آن وجود دارد با دشواریهایی همراه است. عمده ترین محصولات کشاورزی در کردستان و خصوصاً سقز گندم است. چنانچه تولید کشاورزی در این منطقه با وسایل پیشرفته و آبیاری مرتب و برنامه ریزی دقیق انجام اقدامات دقیق و برنامه ریزی شده دولت جمهوری اسلامی ایران قطع گردد، می توان مطمئن بود که این منطقه تنها از لحاظ غله خود کفای خود را نخواهد تواند غله برخی از دیگر نقاط کشور را نیز تامین کند.

بخشی از گندمی که توسط روستائیان تولید می شود، بوسیله تعاونی ها و بخش دیگر، بوسیله تجار بازار خریداری می شود. گندمی که توسط تعاونیها خریداری می شود به مرکز سیلوی سقز، که تا ۱۲ هزار تن و در موارد ضروری تا ۱۲۵۰۰ تن ظرفیت دارد، تحویل داده می شود. با این وجود نحوه غلط توزیع گندم و عدم کنترل دولت بر توزیع آرد و فروش آن به نانوایان، باعث انجام سوء استفاده های زیاد، چه از سوی صاحب کارخانه و چه از طرف نانوایان-ها شده است. بطور کلی باید گفت، اگر چه مردم از لحاظ نان و آرد در مضیقه نیستند، اما به علت همان بی برنامهگی و عدم کنترل کافی بر تولید و توزیع گندم و آرد، برای تامین نیاز نان خود، دچار مشکلاتی شده اند. با توجه به محاصره اقتصادی که اکنون بر روستاهای منطقه اعمال می شود، ممکن است این مشکلات در آینده ابعاد وسیع تری بخود بگیرند.

برای روشن شدن این نکته باید گفت، تا قبل از فروردین ۵۹ در کردستان، وضع آرد و آسیاب های روستائی بطور کلی، بد نبود. اما با شروع جنگ و نظر به اینکه ذخیره زمستانی روستائیان روبه تمام بود، و نیز به علت روی آوردن مردم شهر به روستاها، مسئله تهیه آرد و نان به مشکلاتی اساسی تبدیل شده است. خصوصاً روستاها و بخش های جنوبی سقز، به علت قطع ارتباط با بوکان و دیگر شهرها، از لحاظ تهیه آرد دچار مشکلات فراوان شدند. آسیاب های روستاها به علت نبودن سوخت تعطیل شدند و قیمت آرد بطور سرسام آوری بالا رفت. بعد از پایان جنگ و بازگشت مردم به شهر، روستائیان برای تهیه آرد و سوخت برای آسیابها به شهر مراجعه کردند. لیکن برخورد ناصحیح مسئولین شهر، مشکل را جدی تر کرد. مسئولان شهر به دلیل اینکه، ضد انقلاب در بعضی از روستاها مستقر شده است از تحویل این مواد به روستائیان خودداری کردند و در نتیجه بهانه برای تبلیغات هرچه بیشتر ضد انقلاب، علیه جمهوری اسلامی و انقلاب ایران فراهم آمد. بطور خلاصه باید گفت، اجازه

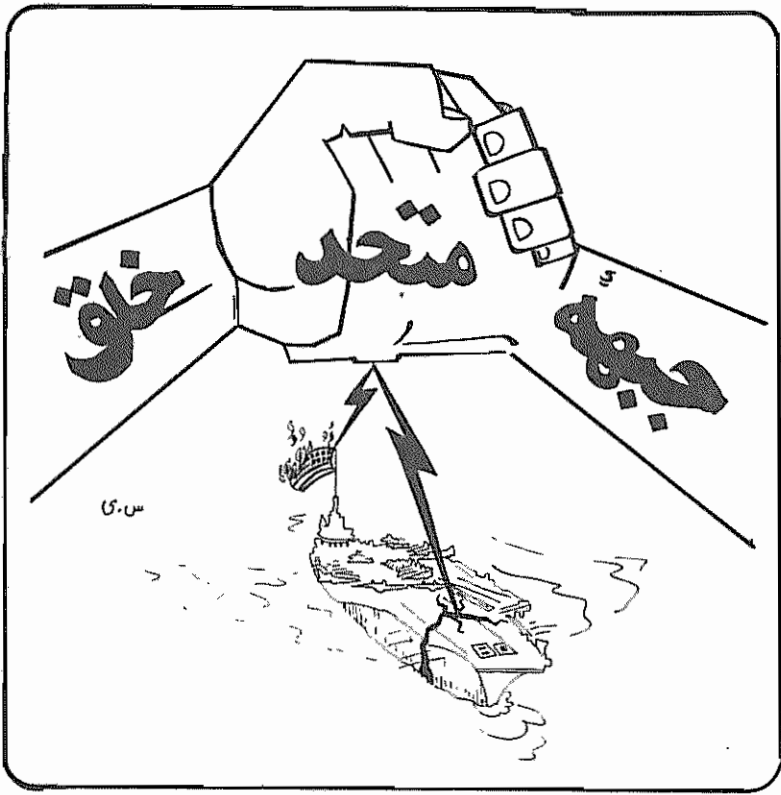
ندادن مأموران دولتی به روستائیان برای حمل آرد مصرفی، وضع تهیه نان در روستاها را به مشکلی بزرگ تبدیل کرده است.

سوخت: مشکلی بزرگ

مردم شهر سقز در زمینه سوخت نیز دچار مشکلات فراوان هستند. کمبود نفت و سایر سوخت های حرارتی، خصوصاً در زمستان سرد کردستان، اوضاع زندگی را بسیار مشکل کرده است. تاکنون حدود ۸ ماه است که کمبود سوخت، شکل بسیار جدی ای بخود گرفته است. در این مورد خودداری مسئولین دولتی از تحویل سوخت به مردم، به دلیل اینکه ممکن است ضد انقلاب، آرد را بدست آورد، نقش مهمی داشته است. در حالیکه ضد انقلاب مواد مورد نیاز خود، اسلحه، سوخت و مواد غذایی را بطور عمده از خارج از مرز و بویژه از جانب رژیم جنایتکار صدام تامین می کند و مقدار زیادی نیز ذخیره دارد. بهر حال محدودیت سوخت بویژه پس از شروع جنگ تحمیلی عراق علیه ایران، تشدید شده است. بطوریکه با وجود اعلام این مطلب که به هر خانواده ایرانی باید هفته ای ۲۰ لیتر نفت تحویل شود، در سقز عملاً اینکار مدت ها است که با انجام نگرفته یا با تاخیرهای طولانی انجام شده است. تحویل بنزین نیز در این شهر دچار مشکلاتی نظیر نفت شده است. بطوریکه در این شهر بجای تحویل ۳۰ لیتر بنزین روزانه به ماشین های پلاک نارنجی، عملاً ۱۰ لیتر توزیع می شود. جیسه اتوموبیل های شخصی نیز، ۴ ماه است که به تعویق افتاده است. در همین ارتباط، باید به قیمت های بالای خرید و فروش این کالاها نیز اشاره کرد. بطور مثال، نفت حلبی ۲۰ الی ۵۰ تومان، بنزین لیتری ۲۰ تا ۴۰ تومان، چوب تنی تا ۱۵۰۰ تومان و ذغال باری ۲۰۰ الی ۴۰۰ تومان خرید و فروش می شود.

فعالیت ضد انقلاب

ضد انقلاب در کردستان، که با کمکهای همجانسه رژیم صدام و مزدورانی مانند اویسی و پالیزبان و امثالهم تجهیز می شود، از تمامی این مشکلات در جهت ایجاد هرج و مرج، ایجاد جو بدبینی در میان مردم نسبت به انقلاب و جمهوری اسلامی ایران و سرانجام ایجاد درگیری و جنگ برادر کشی، بطور وسیعی استفاده می کند. برخی از اقدامات شناخته شده غیر مسئولانه مقامات جمهوری اسلامی ایران نیز عملاً و صرف نظر از نیت آنان، به این مقصود یاری می رساند. اعمال مسلح ضد انقلاب هم چنین با ترور و تخریب در سطح شهر، عملیات خود را وسعت می بخشند. بطور مثال در تاریخ ۷ بهمن، یکی از پیشمرگان مسلحان کرد، بوسیله افراد مسلح مورد اصابت گلوله قرار گرفت. همچنین افراد باند قاسلو با ایداه و اذیت مردم روستاها ویا جگیری از آنان تحت نام "پیروان کنگره چهارم" از سوتی سعی می کنند باعث خشم مردم نسبت به نیروهای مومن و معتقد به انقلاب شوند و از سوی دیگر به ایجاد ناامنی و هرج و مرج در سطح منطقه یاری کنند. با توجه به تمامی این مطالب و با توجه به حساسیت فوق العاده وضع منطقه، لازم است که مسئولین جمهوری اسلامی ایران، بطور قاطع و جدی به حل این مشکلات بپردازند و نقشه ضد انقلابیون وابسته به امپریالیسم آمریکا را در جهت ایجاد نا رضائی و یاس مردم نسبت به انقلاب و جمهوری اسلامی ایران، خنثی سازند. انقلاب می طلبد که این اقدامات هرچه سریعتر، جدیتر و قاطعتر به مورد اجرا در آید.

مالکیت در سوسیالیسم

بقیه از صفحه ۳

دیده میشود که آنچه بعضی «متقدین» سوسیالیسم علمی بنام «نفی مالکیت» به عنوان یکی از «دو اصل» اساسی (بدون ذکر کوچکترین سند و مأخذ) به سوسیالیسم علمی نسبت میدهند، در واقع هیچ وجه مشترکی با این نظام اجتماعی نداشته و ندارد. در نتیجه چنین «تقد»ها و «تحلیل»هاست که «نظام سوسیالیستی» را گاه با «سرمایه داری دولتی» یکسان میکنند، گاه آنرا «از نظام سرمایه داری هم ناسدتر» می شنوند، «زیرا سرمایه داری اصولاً اساس اقتصاد را در مالکیت میداند، که سوسیالیسم با نفی آن اقتصاد را خراب میکند!

هم اکنون بیست و ششمین کنگره حزب کمونیست اتحاد شوروی، نیروی راهبر در نخستین کنفرانس سوسیالیسم پیروز، برگزار میشود. طرح «استای عمده رشد اقتصادی و اجتماعی اتحاد شوروی در سالهای ۱۹۸۵ - ۱۹۸۱»، که کمیته مرکزی حزب ۳ ماه پیش از گشایش کنگره (۱۱ آذرماه) برای مذاکره همگانی خلق در روزنامه های کشور به چاپ رسانده است، یکی از مسائل مورد بحث این کنگره است. در بخش یکم این طرح، دستاوردهای اساسی گسترش اقتصادی و رشد رفاه خلق در پنجاه گذشته (دهم) جمع بندی شده است. طبق این جمع بندی، در پنجاه دهه، نسبت به پنجاهه پیشین، درآمد ملی کشور ۴۰۰ میلیارد روبل (هر روبل به نرخ رسمی ۱۰ تومان است)، تولیدات صنعتی ۷۱۷ میلیارد روبل، محصولات کشاورزی ۵۰ میلیارد روبل افزایش یافته است. در ضمن، ۸۰ درصد از کل درآمد ملی مستقیماً برای مصرف اهالی، ساختمان مسکن و بناهای اجتماعی - فرهنگی صرف شده است. تنها در سال گذشته بیش از ۱۰ میلیون نفر صاحب خانه جدید شده یا منازل مسکونی خود را بهبود دادند...

یک نمونه از جمهوریهای خاوری اتحاد شوروی: همه محصولی را که صنایع جمهوری شوروی سوسیالیستی گازاخستان در تمام سال ۱۹۴۰ (سال تأسیس جمهوری) تولید میکرد، اکنون، در سایه نظام سوسیالیستی تنها در نیم روز تولید میکند! در آن سرزمین که بیش از انقلاب سوسیالیستی به دشواری یک شپروند پاسواد پیدا میکند، اکنون سالانه حدود ۴ میلیون (از جمع کل ۱۶ میلیون اهالی) دختر و پسر، پشت تیمکتهای مدارس متوسطه و عالی به تحصیل دانش و فن اشتغال دارند...

آفتاب آمد دلیل آفتاب گر دلیلت باید از ویرو متاب

شوکت ایران

بقیه از صفحه ۴

رابرسی کرده اند و به هیچوجه ضرورتی در ملی کردن این واحد تولیدی ندیده اند.
(۲) مدیریت آماده همکاری هرچه بیشتر و بهره گیری از نظرات شورا می باشد چنانچه شورا برابر با ستانده مدونی فعالیت کند (شورا مستعفی دارای اساسنامه نمی بود) و پیشنهاد می نماید که شورا به داری وزارت کار و امور اجتماعی رادرمورد اختلافات احتمالی مابین شورا و مدیریت گردن نهد.
(۳) تمام وسائل ایمنی و حفاظت کار در اختیار کارگران می باشد.
(۴) این کارخانه برای تمام کارکنان

کمک مالی به حزب توده ایران

- مخارج عروسی رفقا فریده و یدالله از بابل ۱۰۰۰۰۰ ریال
- سازمان حزب در کرمان ۲۱۵۰۰۰ ریال
- محمود از قزوین به حزب پدرش ۱۵۰۰۰۰ ریال
- ب از تهران ۲۰۰ ریال
- د.د ۱۰۰۰ ریال
- فرهاد ت ۴۰۰۰ ریال
- فریبا عباسی (جمع آوری در جشن عروسی) ۱۵۰۰۰ ریال
- ع ج کمالی ۱۵۰۰ ریال
- خاتم زند ۱۱۰۰ ریال
- احمد پ ۹۰۰۰ ریال
- پ. الف ۶۰۰۰ ریال
- د ج - ع ۱۰۰۰۰ ریال
- عزیز انبلیه مکزندی ۲۰۰۰ ریال

علاقتمندان می توانند کمک مالی خود را بحساب بانکی به نام قتی کمیته و به شماره ۳۳۳۲ شعبه ۴۱۸ بانک ملی ایران (شعبه دهخدا)، خیابان شهید دکتر حسین فاطمی بپردازند.

نمایشگاه عکس در بابل

از طرف اعضاء و هواداران حزب توده ایران در شهرستان بابل، نمایشگاهی به مناسبت سالروز بازگشت امام خمینی، در این شهرستان برپا شد. این نمایشگاه در مدت برپائی خود با استقبال مردم روبرو گشت.

خود سرویس آمدورفت تامین کرده و حتی به کسانی که در کرج منزل دارند کرایه پرداخت می نماید. کارخانه دارای سلف سرویس بوده و تمام کارکنان بدون تبعیض از یک نوع غذا و به مبلغ ۲۰ ریال استفاده می نمایند.
(۵) این کارخانه دارای شرکت تعاونی اعتبار و مصرف بوده که هر دو صندوق خوبی مشغول بکار می باشند.
(۶) تمام کارگران این کارخانه بیمه هستند و از تمام مزایای قانونی آن بهره می برند.
در خاتمه از آن روزنامه تقاضا داریم که در صورت مصاحبه با افراد در صحت و سقم اظهارات تحقیق بفرمایند تا موجب جو سازی های بیهوده که باعث رکود کار می گردد نشود.
نامه مردم " به تحقیقات خود درباره صحت و سقم خبر فوق ادامه خواهد داد.

در جنگ عادلانه بر ضد رژیم صدام حسین و برای دفاع از میهن انقلابی، شرکت کنیم!

علیه جنگ و بر ای صلح...

بقیه از صفحه ۱

سیاست جنگ و تجاوز رژیم دیکتاتوری عراق علیه خلفای ایران ادامه سیاست فاشیستی و شوونیستی است، که این رژیم از سالها قبل علیه خلق عراق، علیه نیروهای ملی و دمکراتیک آن و در میان آنها لیکای زنان عراق اعمال میکنند. این رژیم خونین سالهاست که اعداها، بازداشتها و شکنجه‌های هزاران نفر از بهترین فرزندان خلق عراق، که علیه فشار، ترور و دیکتاتوری می‌جنگیدند را ترتیب میدهد. این نظام از وحشتناکترین شیوه‌ها برای سرکوب حقوق حقه ملی خلق کرد استفاده میکند. هزاران خانواده شیمه عراقی، که اغلب ایرانی‌الصل هستند، مجبور به مهاجرت به ایران شده‌اند. سیاست این رژیم تحت یک همکاری متحد با رژیمهای ارتجاعی عربی، چون اردن و عربستان سعودی، مبنی بر پیشبرد قرارداد خائنانه کمپ‌دیوید و تحکیم نفوذ نظامی امپریالیسم در این منطقه و بخصوص منطقه خلیج فارس قرار داشت.

اگر زنان عراقی و ایرانی نگرانی عمیق خود را از ادامه خونریزی و ترازوی غیرقابل فهمی که جنگ برای مردان و فرزندانشان بیار آورده اعلام میکنند، بدین طریق در عین حال بر اهمیت تشدید مبارزه جنبشهای دمکراتیک زنان در دو کشور مشترک با دیگر نیروهای ملی و مترقی علیه جنگ و برای صلح تاکید میکنند.

برای جلوگیری از ریختن خونهای بیشتر جوانان عراقی و ایرانی در جنگی که علیه منافع هر دو خلق جریان دارد، آنها خواستار خروج فوری نیروهای عراقی از خاک ایران، قطع وضعیت جنگی و حل اختلافات موجود بین دو کشور از طریق صلح‌آمیز و بنفع استحکام استقلال هر دو کشور و تکامل متریانه و تحکیم روابط تاریخی دوستانه همسایگی و همچنین نبرد مشترک علیه امپریالیسم، صهیونیسم و ارتجاع هستند.

زنان هر دو کشور پیام خود را به تمام زنان جهان و سازمانهایشان رسانیده و آنها را فرامیخوانند، تا نیروی خود را در جهت اشنای اهداف تجاوزکارانه امپریالیسم و عمالش در منطقه خلیج فارس و خاورمیانه، که صلح جهانی را بخطر می‌اندازد، بکار گیرند و سیاست ماجراجویانه نظامی رژیم عراق علیه انقلاب ایران را محکوم سازند و همچنین همه را برای کمک به قربانیان جنگ (مجرورین جنگی) کودکان و زنان هر دو کشور و همبستگی با آنان فرا میخوانند.

زنان عراقی پشتیبانی بی‌حد خود را از مبارزه زنان و خلقهای جمهوری اسلامی ایران علیه امپریالیسم آمریکا، برای آزین بردن میراث منفور رژیم سرنگون‌شده شاه، برای ادامه تکامل و رشد مترقی انقلاب ایران مجددا اعلام میکنند.

زنان ایرانی ادامه اعداها، بازداشتها، شکنجه‌ها و تبلیغات شوونیستی برای راندن خلفا توسط رژیم یعنی عراق را شدیداً محکوم میکنند. علاوه آنان نگرانی روزافزون خود را بخطر درخطر بودن جان زنان بی‌شمار عراقی، از جمله «آیدا یاسین» عضو کمیسیون رهبری لیکای زنان عراقی را ابراز میدارند. زنان ایرانی همچنین همبستگی کامل خود را با زنان دوست عراقی و خلق عراق در مبارزه خود برای عراقی‌دمکراتیک و شکوفان اعلام میکنند.

زنده باد دوستی و همبستگی میان دو خلق برادر عراق و ایران!

تشکیلات دمکراتیک زنان ایران - لیکای زنان عراق
دسامبر ۱۹۸۰

در جلسه علنی دیروز مجلس گفته شد: مخالفان خط امام ملقمه‌ای هستند که زیر یک پرچم گرد آمده‌اند

★ اگر رئیس‌جمهور و یانگست‌وزیر در اجرای قانون کوتاهی کنند، بگذاریدشان کنار
★ طرح سرپرستی وزارتخانه‌ها توسط نخست‌وزیر برای یک هفته مسکوت ماند

جلسه علنی دیروز مجلس شورای اسلامی، بریاست حجت‌الاسلام هاشمی رفسنجانی تشکیل شد.

در تعلق‌های قبل از دستور، دکتر ولایتی، نماینده تهران، که طی سخنان خود به وجود دو جریان کلی در جامعه اشاره کرد، از جمله گفت:

«دو جریان کلی در جامعه ما هست. یکی همان جریانی است که مشهور است به خط امام و دیگری جریانی در مقابل او که یک ملقمه‌ای است که مجموعه آنها زیر یک چتر جمع شده‌اند.»

ناطق سپس به توضیح نظریات خود پرداخت و سپس با اشاره به تعلق ۴ تن از نمایندگان مجلس در استادیوم امجدیه و اینکه آنها گفته‌اند که به اقلیت اجازه فعالیت در مجلس داده نشود، گفت:

«بعضی از آقایان گفته‌اند که شش ماه است که به ما اجازه صحبت نداده‌اند، در حالی که همان آقایان که این صحبت را فرمودند، همین یک ماه اخیر صحبت فرمودند، و یا اینکه به ما اجازه نمی‌دهند که ایراد و انتقادات را بگوییم، آن ایرادی که آقایان به بقیه گرفتند، بقیه باید به آنها بگیرند.»

پس از سخنان ناطقین پیش از دستور، حجت‌الاسلام هاشمی رفسنجانی رئیس مجلس گفت:

«من در رابطه با اظهارات برادران نماینده و همکاران سابق در دولت موقت و شورای انقلاب، که مربوط به مجلس بود، مطالبی در نظر گرفته بودم که بگویم که امروز از جهتی مناسب نمی‌دانم. دکتر ولایتی بخشی از آن صحبت‌ها را کردند. من امروز صرف نظر می‌کنم. در اینجا مسئله انتخاب نماینده‌ای برای شرکت در کمیسیون وزارت دفاع، که به منظور بررسی برخی قراردادهایی که در گذشته بین ایران و آمریکا منعقد شده است، مورد بررسی قرار گرفت. حجت‌الاسلام هاشمی رفسنجانی در مورد این طرح، ضمن توضیحاتی، از جمله گفت:

«شورای عالی دفاع قصد دارد که یک شورایی باشد تا به این قراردادها رسیدگی کند، تا آنها که به مصلحت کشور است، لغو نشود و آنها که به مصلحت کشور نیستند، لغو شوند.»

در مورد این مسئله بحث شد و سپس مقرر شد که بررسی این دستور به تمویق افتد.

آنکاه نام ۵ تن از نمایندگان که برای عضویت در کمیسیون آئین‌نامه داخلی انتخاب شده‌اند، قرائت شد. این نمایندگان عبارتند از: آقایان محمدخامنه‌ای، هاشمی رفسنجانی، حسین هراتی، معادیخواه و مهاجرانی.

آنکاه مجلس وارد دستور شد و ابتدا گزارش شور دوم کمیسیون مسکن و شهرسازی در مورد نحوه واگذاری ساختمانهای بلخ‌شده برای زلزله‌زدگان طبرس مطرح شد. متن لایحه بدین شرح است:

«در صورتی که وزارت مسکن و شهرسازی تعداد بیشتری واحد مسکونی احداث نموده، می‌تواند طبق ضوابطی که تعیین می‌کند و با توجه به اولویت‌ها، نسبت به واگذاری آنها به مستاجرین و چادر نشین‌ها اقدام کند.»

این لایحه پس از سخنان موافق و مخالف به رای گذاشته شد و با اکثریت آراء مورد تصویب قرار گرفت.

آنکاه گزارش شور دوم کمیسیون بهداشتی در خصوص تنظیم هزینه‌های عادلانه بهداشتی مطرح گردید. در این طرح، که توسط کمیسیون بهداشتی مجلس تنظیم شده، آمده است:

«وزارت بهداشتی موظف است ظرف مدت ۴ ماه جهت تنظیم صحیح و عادلانه هزینه‌های درمانی مطالعات لازم را انجام و با تهیه آئین‌نامه‌های مربوط، پس از تایید کمیسیون بهداشتی مجلس شورای اسلامی به موقع اجرا گذارد.»

این لایحه پس از سخنان موافق و مخالف و یا حذف عبارت «پس از تایید کمیسیون بهداشتی مجلس شورای اسلامی»، مورد تصویب قرار گرفت.

سپس مجلس بحث درباره طرح اداره وزارتخانه‌های بی‌سرپرست توسط نخست‌وزیر را آغاز کرد. در اینجا عده‌ای از نمایندگان خواستار مسکوت گذاردن طرح مذکور شدند. درباره این پیشنهاد یک مخالف و موافق سخن گفتند.

حجت‌الاسلام هاشمی، که خود از امضاءکنندگان طرح بود، به‌عنوان موافق مسکوت ماندن سخن گفت. وی از جمله اظهار داشت: «ما بخواهر اینکه این قضیه حل بشود و در شرایط بحرانی مملکت دولت بتواند جلو مشکلات اقتصادی و سیاسی راه، که ممکن است به فلج شدن دولت بکشد، حل کند و بعد از مشورت‌های زیاد... این طرح را نوشتم، تا بلکه آقای نخست‌وزیر بتوانند با سرپرستی وزارتخانه‌ها مسائل اساسی مملکت را حل کنند. متأسفانه برادرمان آقای بنی‌صدر اطلاعیه‌ای دادند که در رابطه با این اطلاعیه، تقاضای مسکوت ماندن لایحه را کردند.»

وی در ارتباط با این اطلاعیه گفت: «من تعجب می‌کنم که خود آقای رئیس‌جمهور، که در مجلس

در مرکز مطبوعاتی بیست و ششمین کنگره حزب کمونیست اتحاد شوروی

کارلوس نوینس عضو رهبری «جبهه آزادی ملی نیکاراگوئه» بنام ساندینو، که در رأس هیئت نمایندگی این جبهه در بیست و ششمین کنگره حزب کمونیست اتحاد شوروی شرکت دارد، در مرکز مطبوعاتی کنگره از پشتیبانی اتحاد شوروی از انقلاب نیکاراگوئه سپاسگزاری کرد و اظهار داشت:

«دولت آمریکا برخلاف اتحاد شوروی نسبت به انقلاب نیکاراگوئه مواضع خصمانه‌ای اتخاذ کرده است»

وی گفت: «سازمان «سیا» به توطئه‌های خود علیه نیکاراگوئه ادامه میدهد و به گروههای ضدانقلاب و خرابکار در این کشور کمک میکند.»

کارلوس نوینس اظهار داشت: «همین چندین پیش گروهی از خرابکاران، که به تحریک «سیا» در صدد سرنگونی رژیم انقلابی در کشور ما بودند، کشف و فعالیت آنها خنثی گردید.»

وی ادعای واشنگتن را که گویا نیکاراگوئه در امور داخلی السالوادور مداخله میکنند، تکذیب کرد.

تودور ژوکوف، دبیر اول کمیته مرکزی حزب کمونیست بلغارستان در مصاحبه مطبوعاتی در مرکز مطبوعاتی بیست و ششمین کنگره اظهار داشت:

«بیست و ششمین کنگره حزب کمونیست اتحاد شوروی، که در مسکو جریان دارد، برای تمام بشریت اهمیت بسزایی خواهد داشت، زیرا این کنگره و تصمیمات متخذه در آن، مبارزه خلفا در راه آزادی و صلح و تشجیح‌زدائی و همکاری‌های بین‌المللی تحرك جدیدی خواهد داد.»

تودور ژوکوف از ابتکارات صلح‌خواهانه اتحاد شوروی، که در گزارش کمیته مرکزی حزب کمونیست اتحاد شوروی به کنگره مطرح گردید، ابراز خشنودی کرد.

رهنبر حزب کمونیست بلغارستان تبلیغات آنترا آمیز غرب را در مورد اینکه گویا حزب کمونیست اتحاد شوروی اراده خود را بر سایر احزاب تحمیل میکند، تکذیب کرد و گفت: «مناسبات در درون جنبش جهانی کمونیستی بر پایه برابری کامل حقوق استوار است.»

خبرگان بودند، بطور توجه نمی‌کنند که اصل (۱۴۱) قانون اساسی تصریح دارد که نخست‌وزیر می‌تواند در موارد ضروری بطور موقت تصدی برخی از وزارتخانه‌ها را بپذیرد. بنابراین حق نخست‌وزیر است. کاری که مجلس کرده، آمده به نخست‌وزیر می‌گوید، آقا عیناً آن شرایط ضروری است، تو باید ابتکار را بکنی.»

وی همچنین، ضمن اشاره به اینکه در اطلاعیه رئیس‌جمهور به مجلس توهین شده است، گفت:

«اگر آقای رئیس‌جمهور عقیده دارند که رای ملت میزان است، نماینده‌هایی که اینجا نشسته‌اند، نماینده‌های مردمند. اینها را هم ملت رای دادند. اگر اینکه رای ملت تنها در تعیین رئیس‌جمهور میزان است در مورد تعیین نماینده‌ها میزان نیست، خوب اینرا بفرمایند.»

حجت‌الاسلام هاشمی، ضمن اشاره به اینکه در اطلاعیه رئیس‌جمهور آمده است که با مذاکرات با امام خمینی قضیه دارد حل می‌شود، گفت:

«اگر مجلس بتواند مهمترین ارگان و محور اداره مملکت است، رئیس‌جمهور موظف است که طبق اصل ۱۴۳، مصوبات مجلس را اجرا کند و موافقت و مخالفت با قانون اساسی را شورای نگهبان تعیین می‌کند.»

وی سپس پیشنهاد کرد:

«برای اینکه دوباره نشان بدهیم که اعتقاد و علاقه داریم، این طرح دوفوریتی به مدت یک هفته مسکوت بماند، و الا نخست‌وزیر می‌تواند طبق اصل (۱۴۱) این کار را بکند، هیچکس هم نمی‌تواند جلوی او را بگیرد.»

حجت‌الاسلام هاشمی همچنین گفت:

«اگر مجلس عمل نکند و کوتاهی کند، می‌شود مجلس مشروطه. اگر نخست‌وزیر کوتاهی کرده، بردارید استیضاح کنید، بگذارید کنار. اگر آقای رئیس‌جمهور کوتاهی کرده، طبق بند ۵ اصل ۱۱۰، رای به عدم کفایت سیاسی بدهید، که آقا نمیتوانید این مملکت را اداره کنید. ما به وظیفه قانونی خودمان عمل می‌کنیم.»

موحلی ساوجی، که به‌عنوان مخالف مسکوت ماندن سخن می‌گفت، در قسمتی از سخنانش اظهار داشت:

«اگر چنانچه هرکس، هر مسئولی، هر فردی برخلاف قانون اساسی، چه اختیارات مخالف قانون اساسی بخواهد، چه حقوق‌زاید بخواهد، چه مسئولیت‌های را در این چارچوب نشانسد یا عمل نخواهد بکند، ما بی‌چوجه نمی‌توانیم سکوت بکنیم. الان بمدت ۵ الی ۶ ماه است که مجلس شورای اسلامی سکوت کرده است. این طرح را ما باید در حدود ۱۵ روز یا ۳۰ روز بعد از اینکه یک کابینه نپسند را مجلس پذیرفت همانروز می‌آوردیم و می‌آوریم و تا حالا هم به تأخیر افتاده است.»

این طرح سپس به رای گذاشته شد و مسکوت ماندن آن به تصویب رسید.

آنکاه لایحه تغییر نام وزارت بهداشتی و پزشکی به وزارت بهداشتی مطرح شد و مورد تصویب قرار گرفت.

جلسه بعدی مجلس روز سه‌شنبه ۱۲ اسفند تشکیل می‌شود.

«نامه مردم» بزبان آذربایجانی

روزهای سه‌شنبه

هر هفته منتشر میشود

مواضع دشمن...

بقیه از صفحه ۱

بر مواضع دشمن متجاوز دو لودره چندین خودرو و تعدادی از سنکر-های دشمن را با انفراات آن نابود ساخته‌اند. روز هشتم اسفند دشمن مواضع یکانهای ما در منطقه سوسنگرد و همچنین شهر آبادان را زیر آتش توپخانه و خمپاره‌انداز قرار داد و نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران با اجرای آتش بر مواضع دشمن در منطقه واسیله عراق یک ساختمان تدارکاتی، دو انبار مهمات، یک مخزن نفت، دو تانک و چندین سنگر گروهی و انفراادی دشمن را منهدم کردند. پریشب و دیروز، ۸ و ۹ اسفند، درجبهه‌های جنوب، هفت تن از هوپلان ما شهید و ۲۵ تن مجروح شدند. همچنین جانبازان ارتش جمهوری اسلامی ایران مواضع دشمن در منطقه خونین شبر را با آتش خمپاره‌اندازهای خود کوبیدند و تلفاتی به نیروهای عراقی وارد کردند. در منطقه سقز نیز نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران طی یک عملیات هماهنگ شده، مواضع افراد گروههای مسلح غیرقانونی را منهدم و تلفات زیادی به مهاجمین وارد ساختند.

